ΕΤΟΣ Ε' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 24 Νοεμβρου 1891 Ἀριθ 236

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτω ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' καὶ δ' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.— Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ σύζυγος ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς παραλόγους καὶ ἰδιοτρόπους ἀξιώσεις τοῦ ἀνδρός.—Ἐπιστολὴ νεαρᾶς μητρὸς πρὸς φίλην (ὑπὸ ***). — Βενετία καὶ Βενετίδες.— Ἡ παραλυτική. Διήγημα, (ὑπὸ δος Ἀντιγόνης Ι. Δουζίνα. — Αἱ φυλακαὶ τῆς Βενετίας (ὑπὸ κ. Μπέσσης Μάσσωνος).—Λόγος (ὑπὸ κ. Σαπφοῦς Λεοντιάδος)·— Ἑβδομαδιαῖον δελτίον. — Ἀλληλογραφία.— Συμβουλή.—Συνταγή.—Ἐπιφυλλίς.

ΟΦΕΙΛΕΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΝΑ ΥΠΟΤΑΣΣΗΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΟΓΟΥΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ

Χωρὶς ἐνδυασμοὺς λέγομεν, ὄχι εἰς τὴν ἐρωτῶσαν ἡμᾶς κυρίαν. Δὲν ἕπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι ὀφείλει ν' ἀντιτάξῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις ταύτας αὐθάδη καὶ προπετῆ ἀντίστασιν, ἀλλ' οὔτε νὰ προκαλέσῃ διὰ τῆς ἐπιμονῆς της σκηνάς, δι' ἃς αὕτη πρώτη θὰ μεταμεληθῇ.

Ὅσον ἰδιότροπος καὶ παράλογος καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀνήρ, ὑποχωρεῖ πάντοτε πρὸ τῆς λογικῆς, ἐὰν ἡ γυνὴ μὲ γλυκύτητα καὶ εὐγένειαν ὑποδείξῃ τὸ ἄτοπον τῶν ἀξιώσεών του, κεντῶσα ἰδίᾳ τὴν ἀνδρικὴν φιλότιμίαν, ἥτις εἶναι ὁ πολυτιμότερος μοχλός, δι' οὗ ἡ γυνὴ ἐπιτυγχάνει πάντοτε τοῦ ποθουμένου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οὐ μόνον τὴν ἰδίαν ἐξασφαλίζει αὕτη ἡσυχίαν καὶ τὴν ἐν τῷ οἴκῳ ἁρμονίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἄνδρα καθιστᾷ εὐτυχῆ, διορθόνουσα τὰς ἐγωϊστικὰς καὶ παραλόγους ἕξεις του, δι' ὧν τόσους ἐχθροὺς δημιουργεῖ ἑαυτῷ καὶ τόσα ἐμπόδια τίθησι πρὸ τῆς προόδου καὶ εὐτυχίας του.

Ἀντὶ τούτου πολλαὶ γυναῖκες ἀνοήτως στοργικαὶ καὶ ἀνοητότερον ἐπιδεικνύουσαι τὴν ἀγάπην των ἐνθαρρύνουσι καὶ ἐπιτείνουσι διὰ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς τυφλῆς εἰς πάντα παραλογισμὸν ὑπακοῆς των τὴν σκαιότητα καὶ τὸν ἐγωϊσμὸν τοῦ ἀνδρός. Θεωροῦσιν αὗται ἀναγκαῖον ὡς ἔνδειξιν ἀπαραίτητον τοῦ ἔρωτός των, νὰ φέρωσιν ἀγογγύστως ἐπὶ τῶν νώτων πάντα σταυρόν, δι' οὗ ὁ ἀνὴρ καὶ κύριος νομίζει καλὸν νὰ τὰς φορτώνῃ.

Ἡ ἀληθὴς οἰκογενειακὴ εὐτυχία ἔγκειται ὄχι εἰς τὴν μονομερῆ τῆς γυναικὸς αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν, ἥτις μεταβάλλει τὸν ἄνδρα εἰς τύραννον, ἀλλ' ἐν τῇ ἀμοιβαιότητι τῶν θυσιῶν καὶ αὐταπαρνήσεων, ἥτις μεταβάλλει τὸν βίον εἰς συνεχῆ σειρὰν εὐτυχίας καὶ ἀπολαύσεως.

Δυστυχῶς ὀλίγαι γυναῖκες μεριμνῶσιν ἀρκούντως περὶ τῆς ἠθικῆς εὐεξίας τῶν συζύγων των. Δὲν ὑπάρχει ἐν τούτοις πολυτιμοτέρα διὰ τὴν γυναῖκα ἀρετή, ἢ ἡ δύναμις αὐτῆς νὰ παρασύρῃ τὸν ἄνδρα εἰς τὸ καλόν, νὰ διαχέῃ περὶ ἑαυτὴν ἀκτῖνας εὐθυμίας, εἰλικρινείας, γενναιότητος καὶ ψυχικῆς ἐξυψώσεως. Δὲν ἀπαιτεῖται πρὸς ἐπίτευξιν τούτου οὔτε μεγάλη τέχνη, οὔτε μεγάλη δόσις ἐνεργείας. Ζῆλος, ἤρεμος σταθερότης καὶ ἀγαθότης ἀποτελοῦσι τὴν ἔξοχον ταύτην παρὰ τῇ γυναικὶ δύναμιν, πηγήν, ἐξ ἧς ἀπορρέουσι πᾶσαι αἱ λοιπαὶ γυναικεῖαι χάριτες.

Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν, τὴν γλυκεῖαν ταύτην καὶ μετριόφρονα ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ ἡ σύζυγος, ὄχι διὰ λόγων πικρῶν καὶ φράσεων δηκτικῶν, ἀλλ' οὔτε δι' ὑψηλόφρονος ὕφους καὶ λόγων παρομοίων πρὸς διδασκαλίαν, ἢ πρὸς κήρυγμα ἀπὸ τοῦ βήματος. Οὐδὲν μισητότερον τούτου διὰ τὴν γυναῖκα.

Αὕτη κατορθόνει νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τῆς ἀνδρικῆς καρδίας, καὶ ἐξασφαλίζει ἀπόλυτον κυριότητα δι' ἐπιχαρίτου πάντοτε φυσιογνωμίας, διὰ τῶν στοργικῶν ἐκείνων καὶ λεπτῶν περιποιήσεων καὶ φροντίδων, ἃς ὁ ἔρως ἐμπνέει, διὰ λέξεων ἡπίων καὶ γλυκέως καταπειστικῶν, διὰ διακριτικῆς τέλος κανονίσεως τῆς ἀνεπαισθήτου πειθαρχίας, εἰς ἣν ἀμφότεροι ἀπὸ κοινοῦ ὑποβάλλονται, ὅπως ἀκοπώτερον διέλθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ βίου, ἐν ᾧ ἑκουσίως πρὸς ἀμοιβαίαν εὐτυχίαν καὶ παρηγορίαν συνεδέθησαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΕΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΝ

Γ'.

Καλή μου φίλη,

Εἶναι λοιπὸν ἀποφασισμένον. Θὰ σὲ ἔχομεν ταχέως, μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἡ Μαρία μας κελαηδεῖ ὡς πτηνὸν καὶ πετᾷ ὡς πεταλοῦδα, δοκιμάζουσα τὰς ἀσθενεῖς ἔτι πτέρυγάς της. Αἱ παρειαί της ὁμοιάζουν ὡραῖα ροδάκινα, τὰ ὁποῖα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν προκαλοῦν λαίμαργα βλέμματα. Ἐγένετο αἰτία μεγάλης φιλονεικίας μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ πατρός της. Ἐνθυμεῖσαι τὰ χρυσᾶ μετάξινα μαλλιά της τὰ ὁποῖα μὲ τόσην δυσκολίαν κατώρθουν νὰ περιμαζεύσω καὶ συγκρατήσω ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς διὰ κυανῆς ταινίας. Ἐμεγάλωσαν τόσον, ὥστε ὁ Γεώργιος μὲ συνεβούλευσε νὰ τῆς τὰ βοστρυχόνω. Καὶ τὸ ἐδοκίμασα, ἀλλ' ἡ πονηρὰ καὶ ἰδιότροπος φυσιογνωμία της δὲν συνεβιβάζετο ποσῶς μὲ τὸ ἀγγελικὸν τοῦτο πλαίσιον. Ἔλαβον λοιπὸν μεγάλην ἀπόφασιν. Ὁ καλλίτερος κομμωτὴς τῆς πόλεως μας ἐκλήθη, ὄχι ἵνα κτενίσῃ τὴν χρυσῆν κεφαλήν, ἀλλ' ἵνα κόψῃ σιμὰ σιμὰ τὰς ἀντάρτιδας τῆς κόρης μου τρίχας.

Δὲν φαντάζεσαι πόσον περιέργως εὔμορφη ἔγινε τώρα μὲ τὰ κοντά της μαλλάκια, καὶ πόσον ῥρόνιμα ἐκάθητο ὅταν ἡ μεγάλη ψαλὶς προσέψαυε τὸ ρόδινον ὡς κογχύλιον οὖς της..... Μοὶ ἐφύλαξες τοὐλάχιστον ἕνα βόστρυχόν της; μοὶ εἶπεν ὁ πατήρ της τὸ ἑσπέρας, ὅτε τὸ πρῶτον εἶδε τὴν μεταμόρφωσιν· σκέψις ὀδυνηρὰ διεπέρασε παρευθὺς τὸ πνεῦμα μου. Ὄχι, δὲν ἐσκέφθην νὰ πάρω μαζύ μου οὔτε ἕνα ἐκ τῶν χρυσῶν ἐκείνων δακτυλίων, ἀφῃρημένη ὡς ἤμην καὶ ἐν ἐκστάσει πρὸ τῆς μεταβολῆς, ἥτις ἐπῆλθε εἰς τὸ χαριτωμένον προσωπάκι της. Ἔπειτα ὡς ἐξ ἐνστίκτου δὲν ἤθελον νὰ ζητήσω ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἐκείνης κεφαλῆς, τῆς μεστῆς ζωῆς καὶ χαρᾶς, τὴν ἐνθύμησιν ἣν λαμβάνομεν εὐσεβῶς ἀπὸ τοῦ μετώπου τῶν προσφιλῶν ἡμῖν νεκρῶν. Εἶπον ὅλα αὐτὰ εἰς τὸν Γεώργιον μὲ διακεκομμένας λέξεις καὶ πολὺ γρήγορα, ὡς ἄνθρωπος ἔνοχος προσπαθῶν νὰ ἀποφύγῃ ἐπιπλήξεις.

Οὐδὲν ἄλλο μοὶ εἶπεν ἢ τὴν λέξιν: *προληπτική!* καὶ ἔπαυσε νὰ μὲ πειράζῃ, διότι, ὡς ἔλεγε πρότερον, μετέβαλον τὸ χρυσόμαλλον κεφαλάκι τῆς κόρης του εἰς πονηρὰν ἀλλ' εὐφυᾶ κεφαλὴν παιδός. Ἄ! φίλη μου, πόσην χαράν, πόσην εὐτυχίαν μᾶς προξενεῖ τὸ παιδὶ αὐτό. Τὸ πνεῦμά του ἐξεγείρεται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ζωηρότερον, ἡ γυναικεία φιλαρέσκειά της ἐπίσης. Δὲν μᾶς ἀρκοῦν πλέον αἱ ἐμπροσθέλαι μὲ στενὴν λωρίδα τριχάπτου καὶ τὰ ἁπλᾶ φορεματάκια. Ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ κεντήματα, ἀπὸ πλατείας ἐκ ταινιῶν ζώνας, πρὸ τῶν ὁποίων κροτεῖ τὰς χεῖρας ἐν σπασμωδικῇ χαρᾷ. Εἶναι δυσάρεστον νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἀλλ' εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ μεγάλη χάρις, τὸ πραγματικὸν γόητρον τῶν μικρῶν προκύπτει ἐκ τῆς ἀφελείας, μεθ' ἧς ἐκδηλοῦνται τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνύποζυμώσει ἔτι μυρία ἐλαττώματα. Τὶ χαριέστερον τῆς πονηρίας, ἣν τοῖς ὑπαγορεύει ἡ λαιμαργία;

Τὶ ἀστειότερον ἢ νὰ βλέπῃ τις κορασίδα μόλις ὀλίγας ψελλίζουσαν λέξεις νὰ ἀγαπᾷ τοὺς στολισμούς, νὰ ἀναπτύσσῃ ὅλην της τὴν χάριν καὶ τὴν ἔμφυτον ὑποκριτικὴν δύναμιν εἰς ἀπομίμησιν τῆς μητρός, μεταχειριζομένην τὴν κούκλαν της ὡς μωρόν, τὸ ὁποῖον μαλώνει καὶ θωπεύει ἀπαραλλάκτως ὡς ἐγὼ αὐτήν.

Ἀκριβῶς δ' ἡ ἐπιείκειά μας διὰ τὰς ἀτελείας των ταύτας καθιστᾷ τόσῳ δύσκολον τὴν ἀνατροφὴν τῶν μικρῶν μας. Ἐν τούτοις ἡ Μαρία μας, ἀναμένουσα τὸν καιρὸν καθ' ὃν θὰ μεγαλώσῃ καὶ ἡμεῖς θὰ τὴν κάμωμεν πρότυπον τελειότητος, χορεύει, πηδᾷ καὶ γεμίζει τὴν οἰκίαν μὲ τοὺς γέλωτας καὶ τὰ ἄσματά της. Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ της θὰ γηράσωμεν βεβαίως, ἀλλ' ἡ ἄνοιξις θὰ προηγεῖται πάντοτε ἡμῶν, ἐνσαρκουμένης εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ ἀριστούργημα τῆς φύσεως, τὸ ὁποῖον ἀνεδέχθης ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας.

Ἐς αὔριον : ἡ ἀνυπομόνως ἀναμένουσά σε

* *
*

ΕΝΕΓΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΤΙΔΕΣ

ΙΟΥΣΤΙΝΑ ΡΕΝΙΕ ΜΙΚΙΕΛ

Ζ'.

Παράτονον καὶ οὐχὶ εὐχάριστον ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ εἰς τὸν ἐπισκέπτην τῆς Βενετίας ἡ θέα τῶν χερσαίων αὐτῆς ὁδῶν, τῶν συνδεομένων δι' ἀπειραρίθμων γεφυρῶν. Ὁ ὀφθαλμὸς ἐξοικειοῦται τόσον εἰς τοὺς ὑδατίνους δρόμους, εἰς τὰς θαλασσίας πλατείας καὶ βουλεβάρτα, αἱ οἰκίαι φαίνονται τόσον φυσικῶς λουόμεναι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ βυθίζουσαι τὰ θεμέλιά των εἰς τὸ ὕδωρ, οἱ πρὸ αὐτῶν στύλοι μὲ τοὺς ἐπ' αὐτῶν φανούς, οἱ ἀπὸ τῆς ὑγρᾶς καὶ κυματιζούσης ἐπιφανείας ἐξερχόμενοι καὶ ἐν αὐτῇ εἰς ἀπεριόριστον ἔκτασιν ἀνταναχλώμενοι φαίνονται τόσοι ἄγρυπνοι φύλακες τῆς ἡσυχίας, ὥστε δὲν δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ τὴν Βενετίαν ὡραίαν, πρωτότυπον, γραφικήν, ἰδιόρρυθμον, χαϊδευμένον καὶ ἰδιότροπον τῆς φύσεως δημιούργημα, ἐὰν δὲν πλέῃ διαρκῶς εἰς τὸ ὕδωρ, ἐὰν ὡς φιλάρεσκος νηρηὶς δὲν ἀντικατοπτρίζεται ἀνὰ πᾶσαν αὐτῆς διεύθυνσιν ἐντὸς τοῦ μαγικοῦ κατόπτρου, ὅπερ ὁ βασιλεὺς τῶν ὑδάτων ἐξέτεινε πρὸ αὐτῆς.

Ἀλλ' ὡς πᾶν ὡραῖον πρᾶγμα ἔχει καὶ τὴν ἀντίστροφον αὐτοῦ ὄψιν, οὕτω καὶ ἡ Βενετία ἔχει τοὺς στενοὺς καὶ ἑλικοειδεῖς χερσαίους δρομίσκους της, οἵτινες ἠδύναντο καὶ νὰ λείψωσιν, ἀφοῦ ἡ δι' αὐτῶν κυκλοφορία ἐν τῇ πόλει ἀποβαίνει δυσχερὴς ἕνεκα τῶν ἀπειραρίθμων γεφυρῶν, ὧν ἡ ἀνάβασις καὶ κατάβασις ἀνιαρὰ καὶ κοπιώδης εἶναι.

Ἀλλ' ὅταν ὑπολογίσῃ τις ὅτι ἡ Βενετία δὲν ἐκτίσθη μόνον πρὸς τέρψιν ἢ δὲν ἐχρησίμευσεν ὡς ἀποκλειστικὸν τῶν δουκῶν καὶ εὐγενῶν ἐνδιαίτημα, ὅταν σκεφθῇ ὅτι πολλοὶ πτωχοὶ οἰκονομοῦσιν ἱκανὰ ἐκ τῶν γλίσχρων εἰσοδημάτων των σολδία, διὰ τῆς διὰ τῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν τούτων μεταβάσεως των εἰς τὰ ἔργα των, τότε ἐννοεῖ καὶ συγχωρεῖ τὴν παρατονίαν ταύτην ὡς ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς ἀνάγκης.

Ἄλλως τε ὅλη ἡ μικρὰ τοῦ ἐμπορίου κίνησις τελεῖται διὰ τῶν χερσαίων τούτων τῆς πόλεως ὁδῶν, αἵτινες εἶναι πλακόστρωτοι, καὶ τόσον καθαραί, ὥστε τὰ διὰ τὰς ἀκαθαρσίας τῆς πόλεως προωρισμένα χειροκίνητα ἁμάξια εἶναι ἐκ καρύου ἐστιλβωμένου ξύλου, ὁμοιάζοντα μετὰ κομψοτεχνικὰ παρ' ἡμῖν τοῦ λαοῦ ἱματοκιβώτια, τὰ δὲ σάρωθρα τῶν ὁδοκαθαριστριῶν—αἵτινες φέρουσιν ὁμοιόμορφον στολὴν καὶ πῖλον ἐκκηρωτοῦ ὑφάσματος, ἐφ οὗ σημειοῦται ὁ τίτλος τοῦ ἐπαγγέλματός των—εἶναι ὅμοια ὡς ἐκεῖνα δι' ὧν καθαρίζομεν τὰς αἰθούσας μας. Διασχίζουσαι ἱκανῶς δαιδαλώδη σειρὰν τοιούτων δρομίσκων ἀνὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς μεγάλης διώρυγος, εὑρισκόμεθα πρὸ τοῦ μεγάλου ναοῦ τῆς ἐνδόξου Παναγίας τῶν Φραγκισκανῶν, Santa Maria Gloriosa Dei Frari τοῦ μαυσωλείου τούτου τῆς Ἐνετικῆς δημοκρατίας. Ὑπὸ τὴν ἱερὰν αὐτῆς στέγην ἡσυχάζουσιν ἐν ἀδελφοποιήσει ὁ ἡρωϊσμὸς μετὰ τῆς μεγαλοφυΐας, ἡ δόξα μετὰ τῆς πίστεως. Δόγαι περίδοξοι ὡς ὁ Φώσκαρης, ἅγιοι ἥρωες ὡς ὁ Ἀμβρόσιος, ζωγράφοι ἐκπλήξαντες τὸν κόσμον ὡς ὁ Τισιανός, γλύπται δεσπόσαντες τῆς τέχνης ὡς ὁ Καννόβας, κοιμοῦνται ἐνταῦθα τὸν ὕστατον ὕπνον τοῦ θανάτου.

Εἰσήλθομεν μετὰ δειλίας καὶ σεβασμοῦ, ὃν ἐμπνέει ἡ ἱστορία τοιούτου κοιμητηρίου. Τόσον τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδία μας ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν Βενετίαν ἐντυπώσεών μας ἦτο πλῆρες τοῦ Τισιανοῦ, τόσον ὁ μέγας οὗτος καλλιτέχνης εἶχεν, ἀνὰ πᾶσαν ἐπίσκεψιν μας εἰς ναοὺς ἢ εἰς μουσεῖα, ἀποσχολήσει τὴν διάνοιάν μας, ὥστε ὁ πρῶτος τάφος, ὃν ἐζητήσαμεν νὰ ἀσπασθῶμεν ἦτο ὁ ἰδικός του.

Μέγας, στιλπνός, περίκομψος, ἐκ μαρμάρου λευκοτάτου, μὲ πληθὺν ἀλληγορικῶν προσώπων καὶ ἐν τῷ μέσῳ τεσσάρων στηλῶν αὐτὸν τὸν Τισιανὸν καθήμενον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Μεγαλοφυΐας, ὁ τάφος οὗτος δὲν ἐπιβάλλει τὸν σεβασμόν, δὲν ἐμπνέει τὸν θαυμασμόν, τὸν ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἐξοχότητα ἣν περικλείει. Τὰ μαυσωλεῖα τοιούτων ἀνδρῶν ἢ ἔπρεπε νὰ σχεδιάζωνται παρὰ καλλιτεχνῶν ἀνωτέρων των ἐν τῇ τέχνῃ, ἢ νὰ περιορίζωνται εἰς ἀναθηματικὰς στήλας, αἵτινες ἐν τῇ μονοτόνῳ πρὸς τὰ ἄνω ἐξελίξει των χωρὶς νὰ λέγωσι τίποτε, λέγουσι πολλά.

Ἀπέναντι τοῦ τάφου τούτου ὑψοῦται ἐπίσης λευκός, ἐπίσης στιλπνός, ἐπίσης μετὰ συμβολικῶν καὶ ἀλληγορικῶν παραστάσεων ὁ τάφος τοῦ Καννόβα. Τὸ σχέδιον, ὡς λέγουν, εἶναι αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἐκτελεσθέν, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς τάφος τοῦ Τισιανοῦ. Ὅπως δήποτε μεθ' ὅλον τὸ ἀσύνηθες πυραμιδοειδὲς σχῆμά του, μὲ τὴν χαίνουσαν ἐκείνην ὑπὸ τὴν πυραμίδα θυρίδα, δι' ἧς βλέπει τις τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ τάφου σκότος, μὲ τὰς Μούσας αἵτινες ἐν συνοδίᾳ φαίνονται ταχθεῖσαι ἐκεῖ, ὅπως ἐπιδείξωσι τὴν λύπην των, μὲ τὴν Μεγαλοφυΐαν, τὴν κρατοῦσαν ἐσβεσμένην τὴν δᾷδά της, μὲ τὸν ἐπὶ βιβλίου στηριζόμενον καὶ κλαίοντά πως λέοντα, ὁ τάφος οὗτος ἔχει τι τὸ βεβιασμένον, τὸ ἐπιτετηδευμένον, τὸ ἀπαιτοῦν ὥραν πολλὴν πρὸς ἀναλυτικὴν μελέτην τῆς ὀλίγον γριφώδους διακοσμήσεως αὐτοῦ.

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν τάφων τούτων προδίδει κατάπτωσιν τῆς τέχνης, κατάπτωσιν, ἣν ἀνὰ πᾶν βῆμα καὶ ἐν πᾶσιν ἀπαντᾷ τις ἐν Βενετίᾳ περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ἑβδόμου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος.

Ὁ ἀστὴρ τῆς κοσμοκράτορος δημοκρατίας, τῆς καταπληξάσης τὴν Εὐρώπην ὅλην, εὑρίσκεται ἤδη σκοτεινὸς καὶ ἀμαυρὸς περὶ τὴν δύσιν του. Τὰς τελευταίας ἀκτῖνας καὶ σπινθηρισμούς του δανείζεται ἐκ τῶν αἰθουσῶν των δύο διασήμων γυναικῶν της, αἵτινες ἤκμασαν, ὡς προείπομεν, περὶ τὰ τέλη τοῦ 17ου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 18ου αἰῶνος, καὶ αἵτινες συνεκέντρουν περὶ αὐτὰς πᾶσαν ἐξοχότητα καὶ μεγαλοφυΐαν, πᾶν ὅ,τι μέγα καὶ διαπρεπὲς περιεσώζετο ἔτι εἰς τὴν ὁλονὲν ἐκπίπτουσαν καὶ ἐκφυλιζομένην δημοκρατίαν.

Ἡ πρώτη τούτων ἡ Ζουστίνα Μικιὲλ διελθοῦσα τὰ πρῶτα μετὰ τὸν γάμον της ἔτη ἐν Ρώμῃ, ἔνθα ὁ πατήρ της ἦτο ἀπεσταλμένος τῆς Ἐνετικῆς δημοκρατίας, ἐσχετίσθη μετὰ τῶν διαπρεπεστέρων τῆς Ἰταλίας ἀνδρῶν, οἵτινες ἐθαύμαζον τὴν ἐξοχον γυναῖκα τὴν διακρινομένην μεταξὺ τῶν διαπρεπεστέρων γυναικῶν τῆς Ρώμης, κατὰ τὸ πνεῦμα, τὴν καλλονὴν, τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν χάριν. Ἐκ τῆς συναναστροφῆς της μετὰ τοιούτων ἀνδρῶν ἡ Ζουστίνη ὠφελήθη μεγάλως, ἀπέκτησε δὲ βαθμηδὸν φήμην παγκόσμιον, ἥτις τὴν συνώδευσε καὶ ἐν Βενετίᾳ κατὰ τὴν αὐτόθι ἐπάνοδόν της.

Ὁ Καννόβας, ὁ ἑλληνιστὴς καὶ διάσημος μαθηματικὸς Ἄγγελος Ζενδρίνης, ὁ διαπρεπὴς ῥήτωρ Ἰωσὴφ Βαρβιέρης, ὁ σοφὸς Λουδοβίκος Καρέρ, ὁ πρῶτος ἱστορικὸς συγγραφεὺς τῆς Ἰταλικῆς τέχνης Λεοπόδος Σικονιάρα, καὶ πληθὺς ἄλλη ἐξοχοτήτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ ξένοι, ἐν οἷς ὁ λόρδος Βύρων, ἡ τότε ἐπισκεφθεῖσα τὴν Ἐνετίαν κ. Στάελ, κ. ἄ. ἀπετέλουν τὸν κύκλον τῶν θαμιστῶν καὶ θαυμαστῶν τῆς αἰθούσης τῆς Ζουστίνης Ρενιὲ Μικιέλ.

Ἡ Ζουστίνη ἦτο ὑπὲρ πὰν ἄλλο πατριῶτις καὶ γνησία δημοκράτις. Τὸν Βοναπάρτην ἐξέλαβε κατ' ἀρχὰς ὡς εἰλικρινῶς προστατεύοντα τὴν καταῤῥέουσαν δημοκρατίαν, καὶ μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἔγραφε καὶ ὡμίλει περὶ αὐτοῦ. Κατὰ τυχαίαν ὅλως σύμπτωσιν ἐγνωρίσθη μὲ τὸν διευθύνοντα τότε τὰς τύχας ὅλης τῆς Εὐρώπης ἄνδρα, ἐνῷ δὲ πάντες οἱ ἰσχυροὶ ἔκυπτον πρὸ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν περιδεεῖς καὶ ταπεινοί, ἡ Ζουστινη τὸν ἀντιμετώπισε μετὰ θάῤῥους καὶ συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ μετ' ἀφελείας καὶ πνεύματος, δικαιώσαντος τὴν φήμην της.

«Ὁ Μέγας Ναπολέων ἐπεθεώρει τὰ στρατεύματα ἐν Βενετίᾳ, ὅτε τυχαίως διῆλθεν ἐκεῖθεν διὰ μέσου τοῦ πανταχόθεν συῤῥεύσαντος πλήθους ἡ Ζουστίνα Ρενιὲ Μικιέλ. Εἷς τῶν ἀκολούθων τοῦ αὐτοκράτορος τὴν ἐχαιρέτισε διερχομένην, ὁ δὲ Ναπολέων ἐρωτήσας καὶ μαθὼν τίς ἦτο αὕτη, ἔστειλε καὶ τὴν ἐκάλεσε παρ' ἑαυτῷ.

Ἡ Ζουστίνα ἐπλησίασε καὶ ἐχαιρέτισε τὸν αὐτοκράτορα.

Καὶ εἰς τί ὀφείλετε τὴν φήμην σας; τὴν ἠρώτησεν ἀποτόμως πως ὁ μισῶν τὰς σοφὰς γυναῖκας Ναπολέων.

Εἰς τὴν φιλίαν, Μεγαλειότατε, ἥτις γινώσκει νὰ διαδίδῃ τόσα καλὰ δι' ἐμέ.

Καὶ τί ἐγράψατε μέχρι σήμερον; Εἰς στίχους ἢ εἰς πεζόν;

Ἐλάχιστα πράγματα, ἐντελῶς ἀνάξια λόγου, πάντοτε δὲ εἰς πεζόν, διότι οὐδέποτε κατώρθωσα νὰ κατασκευάσω ἕνα στίχον.

Ἀλλὰ σεῖς μοὶ φαίνεσθε ὡς ἐμπνευσμένη Μοῦσα, τῇ εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ.

Θὰ τὸ ἐπεθύμουν, Μεγαλειότατε, διότι μὲ τὴν ὡραίαν αὐτὴν εὐκαιρίαν θὰ ἔλεγον πράγματα, δυνάμενα νὰ μὲ ἀπαθανατίσωσιν».

Ἀλλ' ἡ Ζουστίνα ἔπαυσε νὰ θαυμάζῃ τὸν Ναπολέοντα, εὐθὺς ὡς ἐνόησεν ὅτι οὗτος παρεσκεύαζε δι' ἰδιοτελεῖς σκοποὺς τὴν προσάρτησιν τῆς Βενετίας εἰς τὴν Αὐστρίαν.

Σπεύδει τότε ἡ μεγαλοψυὴς πατριῶτις νὰ ὑψώσῃ ὑστάτην φωνὴν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος της. Γράφει εἰς πάντας τοὺς ἰσχυροὺς ἐν Γαλλίᾳ φίλους της, ἐλπίζουσα ὅτι ἠδύναντο οὗτοι νὰ μεταπείσωσι τὸν αὐτοκράτορα.

Ἐξ ἐπιστολῆς της πρὸς ἄνδρα ἐξ Ἐνετίας καταγόμενον ἀλλὰ μέγα διαδραματίζοντα μέρος ἐν τῇ Γαλλικῇ πολιτικῇ, ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα: Πῶς ἡ Γαλλία δύναται νὰ ἀνεχθῇ καὶ κατασκευάσῃ τὴν ἐπέκτασιν τῶν κτήσεων τοῦ φυσικοῦ ἐχθροῦ της — ἐνόει τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας — ὅταν ἠδύνατο νὰ μᾶς καταστήσῃ ἀληθεῖς καὶ ἰσχυροὺς φίλους της; Ὁ Ναύσταθμός μας, οἱ λιμένες μας, τὰ θαυμάσια δημόσια ἀνάκτορά μας, ἅτινα ἠδύναντο νὰ παράσχωσι τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν διὰ κεντρικὴν πόλιν, θὰ κατεδαφισθῶσι. Ἡ Βενετία

οὕτω θὰ γίνῃ ἐν τῷ μέλλοντι ὅ,τι ἦτο ἐν ἀρχῇ: ἀποκλειστικὴ κατοικία ἰχθύων καὶ ὀλίγων ἁλιέων, ἀφοῦ οἱ ἐναπομένοντες κτηματίαι εὐγενεῖς θὰ ἐκπατρισθῶσι βεβαίως. Σεῖς ὅστις ἔχετε ψυχὴν εὐαίσθητον δὲν φρίττετε πρὸ τῆς πραγματικῆς ταύτης εἰκόνος τῆς πατρίδος καὶ τῶν συμπατριωτῶν σας; Ἄ! ἀγαπητὲ φίλε! Μὴ βραδύνετε, ἐὰν δύνασθε νὰ πράξητε καλόν τι ὑπὲρ τῆς ἀτυχοῦς χώρας μας, νὰ τὸ πράξητε ἀμέσως. Δὲν θέλομεν νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, θέλομεν νὰ μείνωμεν ἐλεύθεροι. Ἀλλ' ἐὰν τὰ πράγματα δὲν μεταβληθῶσι, βεβαίως θὰ μᾶς καταβροχθίσῃ οὗτος».

Καὶ οὕτω ἡ Βενετία ὑπερασπίζεται τόσον σθεναρῶς καὶ μετὰ τόσου πόνου κατὰ τὰ τελευταῖα τῆς ἀνεξαρτησίας της ἔτη ὑπὸ μιᾶς γυναικός, ἐνῷ οἱ ἀπόγονοι Δογῶν καὶ μεγιστάνων της, οἱ πλουτίσαντες ἐκ τῶν δημοσίων θησαυρῶν, ἐπὶ τοσοῦτον εἶχον ἐκφαυλισθῇ, ὥστε αὐτοὶ οὗτοι νὰ παρασκευάσωσι τὴν ὑποδούλωσίν των.

Η ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΗ

Ἡ Ἴρμα-δὲ-Βελμίρη ἦτο ὡραία, εὐφυὴς καὶ πλουσία. Ὁ πατήρ της κατεῖχεν ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν καὶ ὑπερηγάπα τὴν θυγατέρα του. Ὅταν ἡ Ἴρμα ἐφαίνετο εἰς συναναστροφήν τινα περιεκυκλοῦτο· ἐγέλων ὅτε αὕτη ἐγέλα, ἐὰν ἔσκωπτέ τινα εὐθὺς ἅπαντες ἔσκωπτον αὐτὸν ἐπίσης· ἐὰν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀγαθότης της τῇ ἐπέβαλλον νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ θῦμά της ἤρχιζον νὰ ἐπαινῶσι τὸ πνεῦμά της, καὶ τέλος ἐθαύμαζον τὴν καρδίαν της.

Κατ' ἀρχὰς ὁ κόσμος κατέθελξε τὴν Ἴρμαν. Ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου ἀηδίασεν αὐτόν· ἠσθάνθη τὸ μάταιον ὅλων αὐτῶν τῶν ἄνευ ἡδονῆς ἑορτῶν, ὅλων τῶν ψευδῶν ἐπαίνων, ὅλων τῶν ἄνευ αἰσθήματος περιποιήσεων. Κατέστη σκυθρωπὴ καὶ ἐμελαγχόλει συνεχῶς· ὅταν ὁ πατήρ της τῇ ἔλεγε νὰ ἐπισκεφθῶσί τινα, αὐτὴ τὸν ἐλάμβανεν ἐκ τοῦ βραχίονος καὶ τὸν ὡδήγει εἰς τὴν ἐξοχήν.

Ἐαρινήν τινα ἡμέραν, καθ' ἣν ὅλη ἡ φύσις ἐώρταζεν, ἡ Ἴρμα συνέλεξε λαμπρὰς πορφυρᾶς δακτυλίτιδας καὶ ὡραίας μυοσωτίδας, ἀλλ' ἔτρεξε τόσον ὥστε ἐδίψησε καὶ εἰσῆλθεν εἰς ἔπαυλίν τινα διὰ νὰ ζητήσῃ ποτήριον γάλακτος.

Καθ' ὃν χρόνον ἡ ποιμενὶς κατεγίνετο ν' ἀλμέξῃ τὴν ἀγελάδα, ἡ Ἴρμα παρετήρησε νεάνιδα καθημένην πλησίον τοῦ παραθύρου, ἰσχνὴν καὶ κάτωχρον. Αἱ κνῆμαί της ἦσαν περιτετυλιγμέναι εἰς ἓν πράσινον σκέπασμα, οἱ ἰσχνοὶ δάκτυλοί της κατεβίβαζον βραδέως τοὺς κόκκους ἑνὸς μακροῦ ῥοδαρίου (rosaire)· ἡ γλυκεῖα φυσιογνωμία της ἦτο τόσον ἥσυχος ὥστε ἐφαίνετο εὐτυχής.

— Τί ἔχεις; τὴν ἠρώτησεν ἡ Ἴρμα· μοῦ φαίνεσαι ἀσθενής.

— Πρὸ δύο ἐτῶν εἶμαι παραλυτική.

— Φεῦ! πόσον πρέπει νὰ ἦσαι δυστυχής!

— Δυστυχής; ὄχι! λυποῦμαι μόνον διότι δὲν δύναμαι νὰ εἶμαι ὠφέλιμος εἰς οὐδένα, καὶ ἀπασχολῶ τοὺς περὶ ἐμέ, ἵνα μὲ περιποιῶνται. Ἀλλὰ προσεύχομαι ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας μου, καὶ ὁ Θεὸς θέλει τὴν καταστήσῃ εὐτυχῆ ἀντὶ τῶν κόπων τοὺς ὁποίους τῇ ἐπιβάλλει ἡ κατάστασίς μου.

— Δὲν δύνασαι νὰ ἐργάζησαι διόλου· πόσον πρέπει νὰ βαρύνεσαι;

— Ὄχι, δὲν βαρύνομαι. Ὅταν εἶμαι μόνη, εἶμαι μὲ τὸν Θεόν, ἀφιεροῦμαι εἰς Αὐτὸν καὶ τὰ βάσανά μου χάνουσι τὴν πικρότητά των. Ὦ! ἐὰν ἠξεύρετε πόσον ἡ προσευχὴ ἐλαφρύνει!

— Ποίαν προσευχὴν λέγεις;

— Ὅταν τὸ πρωὶ ἡ ἡλιακὴ ἀκτὶς ἔρχεται νὰ φωτίσῃ τὴν κλίνην μου, ἡ καρδία μου ὑψοῦται πρὸς τὸν Θεόν, ὅστις μᾶς δίδει τὸ φῶς, τὸ θάλπος καὶ τὴν ζωήν· ἀκούω τὰ μικρὰ πτηνὰ τὰ ὁποῖα ἐπαινοῦσι τὸν θεῖον αὐτῶν Ποιητήν, καὶ ἐνῶ ἡ καρδία μου ψάλλει τὸν ὕμνον τοῦτον, τὰ χείλη μου ἐπαναλαμβάνουσι τὸ «Χαῖρε Μαρία».

— Πῶς; ἡ προσευχὴ αὐτὴ ἀρκεῖ εἰς ὅλας σου τὰς ἀνάγκας;

— Ὦ! Ὄχι! ὅταν ὅλη ἡ οἰκογένειά μου ἐγερθῇ, ὅταν ἕκαστος ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐργασίαν του, τότε κάμνω τὴν μεγάλην μου προσευχήν· λέγω τό: «Πάτερ ἡμῶν»· ζητῶ δι' ὅλους τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, παρακαλῶ τὸν Θεόν, νὰ μὴ μᾶς ἀφήσῃ νὰ ὑποπέσωμεν εἰς τὸν πειρασμὸν τῆς ἁμαρτίας, νὰ μᾶς μάθῃ νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τὸ ἅγιον Αὐτοῦ θέλημα, νὰ μᾶς κάμνῃ νὰ συγχωρῶμεν ὅσους μᾶς ἔπταισαν, καὶ νὰ συγχωρήσῃ τὰ παίσματα ἡμῶν· ἔπειτα λέγω τό: «Πιστεύω» εἶμαι τόσον εὐτυχὴς ὅταν κάμνω τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως· ἐνῶ τὴν ἐπαναλαμβάνω, ἡ καρδία μου ζητεῖ ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅπως ἡ ὁμολογία αὕτη γίνῃ κοινὴ δι' ὅλους. Ὦ Κυρία! ὑπῆρξα πάντοτε ἀσθενής, ἀπὸ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας εἶμαι παραλυτική, δὲν ἠξεύρω ν' ἀναγινώσκω, ἀλλὰ προσεύχομαι, καὶ ἡ προσευχὴ στηρίζει τὸ θάρρος μου καὶ μοὶ παρέχει τὴν χαρὰν ἐν τῷ μέσῳ τῶν βασάνων μου.

— Εἶσαι πολὺ γενναία.

— Εἰπὲ ὅτι εἶμαι πολὺ εὐτυχής, διότι εἶμαι χριστιανή, πιστεύω, ἀγαπῶ, ἐλπίζω· αὐτὸ εἶναι ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς, ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ ἀληθὴς εὐτυχία! Σταθῆτε, Κυρία, ἴδετε ἐκεῖ εἰς τὸν ὁρίζοντα τὸν ἥλιον, ὅστις πλησιάζει εἰς τὴν δύσιν του! πόσον εἶναι ὡραῖος!.. πῶς θέλετε νὰ μὴ κυριευθῶ ἀπὸ εὐγνωμοσύνην διὰ τὸν Θεόν, ὅστις μοὶ δωρεῖται τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο θέαμα! ποῖος βασιλεὺς ἤθελε δυνηθῇ νὰ προσφέρῃ τοιοῦτόν τι εἰς τὸν λαόν του; ἀκούσατε τὰ πτηνά, ἅτινα προτοῦ νὰ κοιμηθῶσιν εὐχαριστοῦσι τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὡραιότητα τῆς ἡμέρας, διὰ τὴν ἠρεμίαν τῆς νυκτός, καὶ ἐγὼ ἤθελον φανῆ μᾶλλον ἀχάριστος ἀπὸ τὰ μικρὰ ταῦτα πλάσματα!....

— Ἀλλ' ὅταν φθάσῃ ὁ χειμών, ὅταν ἡ χιὼν σκεπάσῃ τὴν ἐξοχήν;

— Ὅταν ὁ ἄνεμος φυσᾷ, ὅταν ἀκούω τὰ μεγάλα δένδρα νὰ θρηνῶσι βιαζόμενα ὑπὸ τοῦ βορρᾶ, διπλοῦν δὲ σκέπασμα θερμαίνῃ τὰ παγωμένα μέλη μου, εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅστις μοὶ παρέχει καταφύγειον, καὶ ζητῶ τὸ αὐτὸ δι' ὅλα τὰ πλάσματα. Καὶ τὸ ἑσπέρας, ὅταν μοὶ παραχωρῶσι τὴν καλλιτέραν θέσιν τῆς ἑστίας, ὅταν τὸ πῦρ σπινθηροβολῇ, ἡ δὲ φλὸξ ἀνέρχεται ἡσύχως, ἐνῶ ἡ μάμμη μοῦ διηγεῖται ὡραίαν ἱστορίαν, ἢ ψάλλει ἡ μήτηρ μου ὡραῖον ᾆσμα, ἐὰν ἠξεύρετε πόσον εἶμαι εὐτυχής».

Ἡ Ἴρμα δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τὰ ὦτά της:

— Πάτερ μου, ἀνερώνησε, πόσον ἤμην ἀχάριστος! ὑγιαίνω, ὑπερπληροῦμαι τῶν δώρων τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν ἤμην εὐτυχής! τώρα ἐννοῶ διατί: ἐψιθύριζον τὰς προσευχάς μου, ἀλλὰ δὲν προσηυχόμην, ἡ καρδία μου ἦτο ψυχρά, τὸ πνεῦμά μου ἐρέρετο ἀλλαχοῦ. Τὰ θαύματα τῆς δημιουργίας δὲν ἦσαν δι' ἐμὲ θαύματα, δὲν ἔβλεπον τίποτε, καὶ ὁ Θεὸς ὅστις ἀποκαλύπτεται μετὰ τοσαύτης μεγαλοπρεπείας, ἦτο δι' ἐμὲ κύριος ἄγνωστος. Ἀλλ' ἡ νεᾶνις αὕτη ὑποφέρουσα μετὰ τοσαύτης ὑπομονῆς, πλήρης τῆς θείας χαρᾶς ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς μου, εἰξεύρω ἤδη ποῦ νὰ εὕρω τὴν εὐτυχίαν. Εἶναι πλησίον σου, ὦ Θεέ μου!.

Ἡ Ἴρμα καὶ ὁ πατήρ της εἶναι τώρα εὐτυχέστατοι ἄνθρωποι. Τὴν πρωίαν εὐχαριστοῦσι τὸν Θεὸν ὅτι παραχωρεῖ αὐτοῖς καὶ ἄλλην ἡμέραν διὰ νὰ πράξωσι τὸ καλόν, τὸ ἑσπέρας εὐλογοῦσιν Αὐτὸν διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἡμέρας των.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) Ἀντιγόνη Ι. Δουζίνα.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΕΝ ΕΝΕΤΙΑ,

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ) — (Συνέχεια).

Αἱ τράπεζαι ἦσαν ἐστρωμέναι διότι ἐπλησίαζεν ἡ μεσημβρία, τὸ φαγητόν των συνέκειτο ἐκ ροφήματος καὶ ἄρτου· οἶνος δίδεται μόνον εἰς ὅσας ἔχουσι κοπιαστικὰς σωματικὰς ἐργασίας. Δειπνοῦσιν εἰς τὰς ἕξ τὸ ἑσπέρας, τὸ δεῖπνον συνίσταται ἐξ ἄρτου, τυροῦ, χόρτων καὶ ὀπωρῶν. Τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς διανέμεται εἰς πάσας κρέας καὶ οἶνος.

Ἡ αὐλὴ ὅπου μένουσιν ἐν ὥρᾳ ἀναπαύσεως εἶναι μεγάλη· κατὰ τὰς τρεῖς πλευρὰς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ κτιρίου, ἐπὶ τῆς τετάρτης ὅμως κεῖται ὁ κῆπος, ὁ ὁποῖος εἶναι προωρισμένος διὰ τὰς ἀδελφάς. Καλλιεργεῖται δὲ ὑπὸ καταδίκων, καὶ συνήθως διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐκλέγονται γυναῖκες, αἵτινες, ἕνεκα διαφόρων λόγων, εἶναι συμφερώτερον νὰ χωρίζωνται τῶν λοιπῶν.

Κατόπιν ἐπεσκέφθημεν τοὺς κοιτῶνας· ὑπάρχουσιν ὀκτὼ τοιοῦτοι· εἶναι μεγάλοι καὶ εὐάεροι· αἱ κλίναι εἶναι σιδηραῖ, τὰ σκεπάσματα, μετὰ φροντίδος δεδιπλωμένα, ἐκρέμαντο ἐκ τῶν σιδηρῶν κιγκλίδων τῆς κλίνης, ἐνῶ τὰ στρώματα ἦσαν τεθειμένα ὀρθῶς κατὰ κατὰ πλάγια αὐτῶν. Διὰ τῶν ἀνοικτῶν καὶ περιπεφραγμένων παραθύρων πλεῖστος ὅσος καθαρὸς ἀὴρ εἰσήρχετο.

Φῶς ἀνημμένον φυλάττεται δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐν τοῖς κοιτῶσι, καὶ γενικὴ ἐπίβλεψις γίνεται διὰ τῶν παραθύρων παρὰ μιᾶς ἀδελφῆς, ἥτις ἀγρυπνεῖ μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ ἄλλης μέχρι τῆς πρωΐας· αἱ δὲ λοιπαὶ ἀδελφαὶ κοιμῶνται ἡσύχως ἐν τοῖς ἰδιαιτέροις αὐτῶν θαλάμοις. Τέλος εἴδομεν τὰ πρὸς τιμωρίαν κελλιά. Ὑπάρχουσι δὲ τοιαῦτα μόνον ἕξ! εἶναι μικρὰ σκοτεινὰ δωμάτια, ἔχοντα τὰ παράθυρα τόσον ὑψηλά, ὥστε ἀδύνατον εἶναι νὰ τὰ φθάσῃ τις. Αἱ θύραι ὅλων τῶν κελλιῶν τούτων ἦσαν ἠνεῳγμέναι, εἰς ἓν ἐξ αὐτῶν ἔκειτο πεπαλαιωμένον στρῶμα· ἄλλο ἐχρησίμευεν ὡς ἀποθήκη γεωμήλων. Μεθ' ὑπερηφανείας ἡ Διευθύντρια εἶπεν εἰς ἡμᾶς, ὅτι σπανιώτατα εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ περιορίσῃ ἐκεῖ κατάδικόν τινα, καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἅπαξ μόνον συνέβη ἐφέτος. Ἐνίοτε δὲ ἔτος ὁλόκληρον παρέρχεται χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη αὕτη.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἡμῶν, μᾶς προέτεινεν ἡ Διευθύντρια νὰ ἐπισκεφθῶμεν καὶ τὰς αἰθούσας αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς νοσοκομεῖον. Δύο αἴθουσαι ἦσαν προωρισμέναι διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην. Ἡ μία μεγαλειτέρα τῆς ἄλλης· ἀλλ' εἰς ἀμφοτέρας ὑπῆρχον ἀσθενεῖς· τινὲς ἔπασχον μόνον ἐλαφρὰ παροδικὰ νοσήματα, ἄλλαι δὲ σοβαρώτατα, τὰ ὁποῖα ταχέως ἔμελλον νὰ θέσωσι τέρμα εἰς τὸν ἐπίγειον αὐτῶν βιόν. Πᾶσαι ἐνοσηλεύοντο μετὰ τρυφερότητος, καὶ καθ' ἑκάστην αἱ ἀδελφαὶ συνίστων εἰς αὐτὰς τὰς ἐκ τῆς θρησκείας παρηγορίας καὶ ἐλπίδας.

Ἀνεχωρήσαμεν ἀποκομίζοντες ἐντυπώσεις πολὺ διαφερούσας ἐκείνων, ἃς ἔχει τις συνήθως ἐκ τῆς εἰς τοιαῦτα ἱδρύματα ἐπισκέψεως. Λέγουσιν ὅτι ἡ ποινὴ εἶναι πολλάκις τὸ μεγαλήτερον εὐεργέτημα πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας. Τῷ ὄντι οὕτω συμβαίνει ἐνταῦθα. Πολλάκις ἡ Διευθύντρια ἔχει λάβει ἐπιστολὰς ἐκ πρώην φυλακισμένων, αἵτινες ἐκφράζουσι τὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὴν διδασκαλίαν, ἣν ἔλαβον παρ' αὐτῆς, καὶ διὰ τὴν ἐπιρροὴν ἣν ἔσχεν αὕτη ἐπὶ τοῦ μετέπειτα αὐτῶν βίου.

Εὐφραίνεται ἡ καρδία ἡμῶν βλεπόντων ἐν Ἰταλίᾳ τοιαύτην φυλακὴν τῶν γυναικῶν καὶ συναντώντων ἀδελφὰς αἵτινες ἀφιερώθησαν εἰς τὸ βαίνειν ἐπὶ τὰ ἴχνη Ἐκείνου ὅστις ἦλθε «*ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός*» Ἀναμιμνησκόμενοι τοῦ ἔργου αὐτῶν, δυνάμεθα πάντοτε νὰ ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην καὶ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εὐλογίαν. «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με· ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με· «*ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρός με*».

Καὶ ἄλλοτε καὶ νῦν βλέπομεν ὅτι οὔτε αἱ βαρεῖαι ποιναὶ οὔτε ἡ τυραννικὴ πίεσις ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν καρδιῶν, καὶ τῶν πεπωρωμένων ἔτι, ὅσον ἡ μετὰ πραότητος νουθεσία καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ ἡ ἐντεῦθεν ψυχικὴ γαλήνη ἡ ἀπὸ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν θείων διδαγμάτων τοῦ *Σωτῆρος ἡμῶν* ἀπορρέουσα.

Μπέσση Μάσσωνος.

ΛΟΓΟΣ
ΤΗΣ Κ. ΣΑΠΦΟΥΣ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΣ

Σεβασμιώτατε Ἀρχιερεῦ,

Ἀξιότιμοι Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Παραιτηθεῖσα μετ ἀπολλῆς λύπης τοῦ ἐν Σμύρνῃ προσφιλοῦς μοι Κεντρ. Παρθεναγωγ. ὅπου ἐπὶ 22 ἔτη διεύθυνα, καὶ ἀποχωρισθεῖσα ἐκείνου ἕνεκα τοῦ ἀπὸ τῶν φιλτάτων μοι τέκνων καρδιαλγοῦς χωρισμοῦ, ἐλθοῦσα δ' ἐνταῦθα πρὸ διμηνίας, ἵνα πλησίον αὐτῶν διαβιώσω, παρεκλήθην ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς φίλης Παλλάδος, ἵνα καὶ πάλιν ἤδη ἀναλάβω τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς. Δὲν ἠδυνήθην ν' ἀντιστῶ εἰς τὴν τοιαύτην εὐγενῆ πρόσκλησιν καὶ παράκλησιν. Ἀπεδέχθην μάλιστα διὰ τοὺς λόγους τοὺς δε: Πρῶτον ἵνα ἐπαναλάβω, τῆς εὐκαιρίας μοι ταύτης γενομένης. καὶ συνεχίσω τὸν ἐπὶ 9 ἔτη ἐν τῇ Παλλάδι αὐτῇ ἀγαθὸν καὶ τελεσφόρον ἀγῶνά μου ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῶν ἡμετέρων νεανίδων, καὶ εἴτι ὑπελείφθην κατ' ἐκεῖνον, ἢ καὶ ἐζημίωσα τὴν Παλλάδα κατὰ τὴν πρὸ 5 ἐτῶν ἀπ' αὐτῆς ἀποχώρησίν μου, ἀναπληρώσω αὐτό, καὶ τὴν γενομένην ζημίαν διὰ νέων ἐκπαιδευτικῶν καὶ παιδαγωγικῶν ἀγώνων ἀποτίσω καὶ ἐκπληρώσω.

Δεύτερον ὑπεχώρησα εἰς τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου κατιδοῦσα τὸν ἀξιάγαστον ζῆλον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς διασώσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ πάσης συμπαθείας καὶ ὑποστηρίξεως ἀξίου ἀνωτάτου τούτου παρ' ἡμῖν Ἐκπαιδευτηρίου τῆς θηλείας νεότητος· καὶ στοχασθεῖσα ὅτι κἀγὼ ἡ τόσον ἄλλοτε ὑπὲρ αὐτοῦ πονήσασα καὶ ἀγωνισαμένη, πρέπει τό γε νῦν νὰ προσφέρω τὴν ἐμὴν συμβολὴν πρὸς τὴν περαιτέρω ἀναγκαίαν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ τοσοῦτον ἐθνωφελοῦς τούτου καὶ ἀναγκαιοτάτου, ἵνα ζῇ, τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ ἀνατολῇ κέντρου.

Τρίτον ἀπεδέχθην, μὴ εὐχαριστουμένη νὰ διάγω τὸν βίον ἄνευ τῆς ἀναποσπάστου μοι γενομένης Ἐκπαιδευτικῆς ἐργασίας, μεθ' ἧς ἐπὶ 42 ἔτη στενότατα οὕτως εἰπεῖν, συνεζεύχθην, ὡς εἶπον τοῦτο καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν ἀγαπητήν μοι Σμύρνην ἀποχαιρετητηρίῳ μου λόγῳ, καὶ ἑπομένως μὴ ἀποφασίζουσα εἰσέτι νὰ ἀποχωρισθῶ τῆς μακροχρονίου ταύτης ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ ἀγῶνι δράσεώς μου, πρὶν ἢ Θεοῦ εὐδοκοῦντος καὶ ὑγείας μοι ὑπαρχούσης καὶ εἰς 50ετίαν καταστήσω αὐτήν. Τέταρτον, Κύριοι, ὑπεδύθην καὶ αὖθις τὸν ἐν τῇ Παλλάδι ἀγῶνα ἔχουσα πεποίθησιν εἴς τινα, ὡς κατενόησα, προωρισμένην μοι, δότε μοι εἰπεῖν, ἀποστολὴν ὡς πρὸς τὰ Παρθεναγωγεῖα, ἥπερ ἄνωθεν ἐγένετό μοι ἵνα διευθύνω ἐν Σάμῳ, Σμύρνῃ καὶ ἐνταῦθα τοῦτο τὸ τῆς Παλλάδος. Διατί προωρισμένην μοι τὴν ἀποστολὴν ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις τούτοις εἶπον; Διότι εἰς ἕκαστον τούτων, ἐν Σάμῳ δηλ. καὶ ἐν Σμύρνῃ δὶς προσκληθεῖσα κατὰ

μὲν τὴν πρώτην πρόσκλησιν διωργάνωσα καὶ διερρύθμισα ἑκάτερον τῶν ὁμογενῶν ἐκείνων καὶ λίαν φιλογενῶν κοινοτήτων, καὶ ἐβάσισα αὐτὸ ἐπὶ ἀσφαλῶν θεμελίων ὑγιῶν καὶ προοδευσίμων Ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν, καὶ μάλιστα τὸ ἐν Σάμῳ πρῶτον ἐκεῖ, μὴ ὑπάρξαντος ἑτέρου, ἱδρυθὲν δαπάναις τῆς λίαν Εὐπαιδεύτου καὶ εὐγενοῦς Ἡγεμονίδος Ἀλεξάνδρας Γκίκα, καὶ ἀνατεθὲν ὑπ' ἐκείνης εἰς τὴν ἐμὴν διοργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν.

Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν προήγαγον αὐτὰς διὰ διευθύνσεως, ὅση μοι δύναμις, σκοπίμου, καὶ διδασκαλίας τελεσφόρου εἰς σημεῖον προόδου καὶ ἀναπτύξεως οὐχὶ εὐκαταφρόνητον καὶ μάλιστα τὸ ἐν τῇ φιλτάτῃ Σμύρνῃ, εἰς ὃ καὶ τρίτον πρὸ 4ετίας προσεκλήθην καὶ ἤδη μετὰ πόνου πολλοῦ ἀπεχωρίσθην αὐτοῦ.

Συμπεραίνω λοιπὸν ὅτι καὶ ἐν τῇ φίλῃ Παλλάδι τὸ δεύτερον ἤδη ἀναλαμβάνουσα τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ θέλω συντελέσει τὸ κατ' ἐμαυτὴν εἰς τὴν καλλιτέραν καὶ τελεσφορωτέραν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον αὐτοῦ κατὰ τὸ ἠθικὸν μέρος καὶ τὸ πνευματικόν, ἐξ οὗ μεγάλως ἐξαρτᾶται καὶ τὸ ὑλικόν.

Καὶ διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐγκαρδίως ἀπεδέχθην τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ καὶ πάλιν νῦν ἐκ ταύτης τῆς ἐν ἐμοὶ πεποιθήσεως ὁρμωμένη, ὅτι δηλ. διευθύνουσα δεύτερον ἤδη τὸ ἀνώτερον τοῦτο τῆς θηλείας ἡμῶν νεότητος Παρθεναγ. θέλω ἴδει καὶ αὐτό, τῇ θείᾳ συναρωγῇ εἰς βαθμὸν ἀξιόλογον ἀναπτυχθησόμενον καὶ ἀκμάζον ἐν ζωῇ πλήρει ἐνεργείας ἀγαθῆς καὶ εὐεργετικῆς εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν· καὶ ἐν αὐτῷ ἀκμάζοντι ἤδη ἴσως ἑορτάσω, εἰ Θεὸς θέλει, καὶ τὴν 50ετίαν τῶν ἐν τῷ Ἐκπαιδευτικῷ σταδίῳ ἀγώνων μου.

Ἐκτὸς τούτων τῶν ὑποκειμενικῶν λόγων καὶ πέμπτον ἀντικειμενικὸν προστίθημι ἄξιον προσοχῆς, παρακινήσαντά με ἵνα ἀναδεχθῶ τὴν διεύθυνσιν πάλιν τῆς Παλλάδος, καὶ ὅστις εἶναι ὅτι βλέπω τὸ κοινωφελὲς τοῦτο Παρθεναγωγεῖον εὐνοούμενον ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας καὶ προωρισμένον ἵνα μὴ ἀποθάνῃ· διότι ἀπ' αὐτῆς τῆς γεννήσεώς του πολλάκις μέχρις ἐσχάτων περιελθὸν εἰς δυσχερεῖς περιστάσεις ἀνεδείχθη ἀποσοβῆσαν αὐτάς· διὸ καὶ ἐσκέφθην ὅτι καὶ ἐγὼ ὡς καὶ πᾶς ἄλλος πρέπει νὰ παρέχῃ αὐτῷ τὴν κατὰ δύναμιν συνδρομήν του, ἠθικὴν ἢ ὑλικὴν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀναγκαίας, οὔσης εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν μόρφωσιν τῆς θηλείας ἡμῶν νεότητος.

Ἀλλ' ὅμως, Κυρίαι καὶ Κύριοι, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ θεοφιλεστάτου τούτου καὶ εὐγενεστάτου σκοποῦ δεῖται ἀφ' ἑνὸς παρ' ἐμοῦ καὶ παρ' ὑμῶν τῶν συνεργασομένων καὶ συναγωνισομένων ἐμοὶ Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων, τοῦ τε ἀξιοτίμου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δεῖται λέγω, θελήσεως ἀγαθῆς, εἰλικρινοῦς καὶ ζήλου ἀληθοῦς ἱεροῦ καὶ ἀφοσιώσεως ἀμερίστου πρὸς τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ἔργον τῆς διαμορφώσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῶν ἐμπεπιστευμένων ἡμῖν παίδων, δεῖται, καὶ ἐπάναγκες ἑπομένως, ἵνα ἅπαντες ἐμφορώμεθα πνεύματος ἀγάπης καὶ ὁμονοίας ἀληθῶς χριστιανικῆς, καὶ ἵνα κατατείνωμεν καθ' ἅπασαν τὴν ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τούτῳ δρᾶσιν ἡμῶν ἐν ἀγαθῇ ἁρμονίᾳ καὶ καθαρότητι καρδίας καὶ αὐστηρότητι δὲ εὐγενεῖ καὶ ἐλλόγῳ πρὸς τὸν ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν τὴν προαγωγὴν δηλ. καὶ κατευόδωσιν τοῦ προσφιλοῦς τούτου Παρθεναγωγείου τῆς πολυμόχθου Παλλάδος.

Οὐδεμίαν ὑποστήριξιν, οὐδεμίαν προστασίαν ἑαυτοῦ ἐχέτω τις ἡμῶν ἄλλως ἢ τὴν κατὰ τὸν Κανονισμὸν καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ἐπιμελῆ καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν πιστὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ ἠθικοὺς νόμους, οὗ φύλαξ καὶ ἀντιπρόσωπος ἐστὶ τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Διεύθυνσις. Ἐντεῦθεν πᾶν παράπονον πρὸς αὐτὴν ἀπευθυνέτω ἕκαστος καὶ ἑκάστη· πᾶσαν αἴτησιν καὶ ἀπάντησιν πρὸς αὐτὴν ἀποτεινέτω· καὶ αὕτη πολλάκις προβλέπουσα καὶ προλαμβάνουσα θέλει συνεννοεῖται εἰλικρινῶς καὶ ἀμεροληπτως μετὰ τοῦ Διοι. Συμβουλίου καὶ ἐνεργεῖ καὶ ἐκτελεῖ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ εὐσυνειδησίᾳ πᾶν ὅ,τι δέον καὶ ἱκανοποιητικόν.

Τὸ δὲ ἀξιότιμον Συμβούλιον οὐδέποτε καὶ δι' οὐδένα λόγον θέλει ἀποδέχεσθαι ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Διευθύνσεως ἀκρόασιν παραπόνου ἢ αἰτήσεως οὐδενὸς τῶν ἐργαζομένων ἐν τῷ Καταστήματι προσώπων, ἅτε ἔχον ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν εἰλικρινῆ καὶ ἀμερόληπτον χαρακτῆρα τῆς Διευθύνσεως.

Ὑπὸ τὸ ἅγιον τοῦτο πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης συνδεδεμένης καὶ συνεννοουμένης καὶ συνεργαζομένης τῆς Διοικούσης ἀρχῆς μετὰ τῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων θέλομεν ἴδει τὸ ἔργον ἡμῶν κατευοδούμενον καὶ καρπῶν ἀγλαῶν βρίθον καὶ τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης καὶ δικαιοσύνης συναντιλαμβανόμενον ἡμῖν καὶ συνεργαζόμενον μεθ' ἡμῶν.

Ἀφ' ἑτέρου αἱ φοιτῶσαι μαθήτριαι, αἴτε ἐνδιαιτώμεναι καὶ αἱ ἐξωτερικαί, ἵνα καὶ αὗται μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν συνεργῶσι, τὴν κατευόδωσιν δηλ. καὶ προαγωγὴν τῆς ἐν ᾗ ἐκπευδαίονται ταύτης Σχολῆς, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀγαθὴ αὐτῶν μόρφωσις καὶ ἀνάπτυξις ἐξαρτᾶται, ὀφείλουσιν ἐπὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων διὰ τὴν προκοπὴν αὐτῶν ἀρετῶν δηλ. τῆς ἐπιμελείας, τῆς φιλομαθείας, τῆς φρονήσεως, τῆς σωφροσύνης, τῆς φιλαληθείας, τῆς κοσμιότητος καὶ σεμνότητος καὶ μετριοφροσύνης, τῆς ἀγαθῆς ἐν γένει θελήσεως πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν μαθητικῶν καθηκόντων αὐτῶν, νὰ ἔχωσιν ἐπικαθημένας τὰς δύο ταύτας μεγάλας ἀρετάς, τὴν Εὐσέβειαν λέγω πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τὴν Εὐπείθειαν πρὸς ἡμᾶς τοὺς παιδαγωγοῦντας καὶ ἐκπαιδεύοντας. Ναί, φίλταται μαθήτριαι τῆς φίλης Παλλάδος, γινώσκετε καλῶς ὅτι ὅταν ἔχετε ἐν τῇ καρδίᾳ σας ζῶν τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα καὶ ἐμφορῆσθε τοῦ ἁγίου πνεύματος τῆς ἀγάπης καὶ ἐλπίδος καὶ πίστεως πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα καὶ δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ, οὐδεμίαν δυσκολίαν, οὐδὲ πόνον καὶ ἀγῶνα ἔχετε νὰ φοβῆσθε ἐν τῷ μαθηματικῷ σας βίῳ· διότι ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θέλει ἐνισχύει τὴν πρὸς τὸ ἀγαθὸν ὁρμωμένην θέλησίν σας, καὶ ἡ φιλοπονία σας καὶ ἡ φιλομάθεια καὶ ἐπιμέλεια καὶ πᾶσα διανοητικὴ καὶ ἠθικὴ σας ἀρετὴ θέλει ἀνταμείβεσθαι διὰ τῆς ποθουμένης προόδου εἴς τε τὰ γράμματα καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐναρέτου χαρακτῆρος, ὃν πρέπει νὰ ἔχητε ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ σας, διὰ νὰ ἀποκαταστῆτε ἔν τε τῇ οἰκογενείᾳ σας καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ χρήσιμοι καὶ ἄξιοι τιμῆς καὶ ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως, καὶ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς νὰ εὐδαιμονήσητε.

Ὅταν δὲ εὐπειθῆτε πρὸς ἡμᾶς τοὺς διδάσκοντας καὶ παιδαγωγοῦντας, τότε πᾶσα ἡ μεθ' ἡμῶν σχέσις καὶ συνδιατριβή σας θέλει εἶσθαι λίαν εὐχάριστος καὶ ἀγαπητή, εἰς ἡμᾶς δὲ εὐχερεστάτη ἡ παρ' ἡμῶν προσδοκωμένη διανοητικὴ καὶ ἠθικὴ μόρφωσίς σας θέλει ἀποβαίνει. Μὴ ζητεῖτε, φίλταται, παρ' ἡμῶν κολακείας καὶ ἰδιαιτέρας περιθάλψεις καὶ περιποιήσεις καταστρεφούσας τὴν πορείαν τῆς ὀρθῆς παιδαγωγήσεως καὶ καταφθειρούσας τὰς ἁγνὰς καὶ ἀθῴας καρδίας τῶν παιδαγωγουμένων. Καὶ οἱ ἀγαθοὶ δὲ καὶ φιλόστοργοι γονεῖς καὶ οἱ τῶν ἐνταῦθα μαθητριῶν καὶ οἱ τῶν ἐκτὸς διὰ κηδεμόνων ἀντιπροσωπευόμενοι, συντελέσουσιν εἰς τὴν κατευόδωσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ προσφιλοῦς αὐτοῖς τούτου τῆς Παλλάδος ἐκπαιδευτηρίου, οὐχὶ μόνον ἀπολύτως καὶ ἄνευ ἐπιφυλάξεως ἐμπιστευόμενοι εἰς ἡμᾶς τὰ φίλτατα τέκνα των, ἀλλὰ καὶ πάντοτε ἐλευθέρως συνεννοούμενοι μεθ' ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ μετὰ τῆς Διευθύνσεως περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς αὐτῶν πορείας καὶ πεποιθότες ὅτι ἡ παρ' αὐτῆς τῆς Διευθύνσεως μέριμνα καὶ φροντὶς εἶναι οὐχὶ μόνον ἐκ πολυετοῦς πείρας δεδοκιμασμένη καὶ ὑπὸ διανοίας γινωσκούσης τὰ δέοντα ἐμπνεομένη, ἀλλὰ καὶ ἀληθῶς μητρικὴ καὶ ἐγκάρδιος.

Ταῦτα τὰ ὀλίγα εἰποῦσα ἐν τῷ παρόντι ἐπικαλοῦμαι τὴν διὰ τῶν ἱερῶν εὐχῶν τοῦ Σεβασ. Ἀρχιερέως θείαν ἀρωγὴν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐνίσχυσιν, καὶ ἐπιλέγω ὅτι ὑποδυομένη τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τῆς Παλλάδος ἀγῶνα μετ' ἀληθείας καὶ εἰλικρινείας καὶ ἀγάπης ἀληθῶς κατὰ Χριστὸν θέλομεν ἔχει μεθ' ἡμῶν τὸν Κύριον, ὅστις λέγει ὅτι: «ὅπου δύο καὶ τρεῖς ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐργάζονται, ἐκεῖ καὶ ἐγὼ εἰμί» — ὅταν δὲ τὸν Θεὸν ἔχωμεν μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς ἔσται καθ' ἡμῶν Σαπφὼ Λεοντιάλ!

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Θρησκευτικὰ καὶ πολιτικὰ μνημόσυνα ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπὶ τῇ 25ετηρίδι τῆς ὁλοκαυτώσεως τοῦ Ἀρκαδίου ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ προσφύγων Κρητῶν. Πανηγυρικοὺς ἐξεφώνησαν, ὁ πρώην γυμνασιάρχης κ. Ψιλάκης, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ὁ κ. Σ. Π. Λάμπρος καὶ ὁ ποιητὴς κ. Α. Προβελέγγιος.—Κατὰ τὴν πρώτην γενομένην πρὸ ὀκταημέρου τακτικὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐξελέγη πρόεδρος αὐτῆς ὁ βουλευτὴς Λαρίσσης κ. Γεωργιάδης. Μετὰ ταύτην ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δεληγιάννης ὑπέβαλε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, καὶ πολλὰ νέα νομοσχέδια, ὧν ἓν περὶ συστάσεως νέου Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. Εἶτα ἐξελέγη δωδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος κατὰ τοῦ πρώην ὑπουργείου κατηγορητηρίου.—Σήμερον γενήσεται ἡ ἐγκατάστασις τῶν νέων ἀρχῶν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, καὶ ὁ μὲν τέως πρύτανις κ. Μιστριώτης θὰ ἐκθέσῃ τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα, ὁ δὲ νέος πρύτανις κ. Παῦλος Ἰωάννου θέλει ἀπαγγείλει κατάλληλον λόγον.—Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας καὶ διέμεινεν ἐπί τινας ἡμέρας ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Σιὰμ πρίγκηψ Δαμρὸγ μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του καὶ διαδόχου τοῦ θρόνου πρίγκηπος Σομδὲτς Φρατιαοῦ.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας τῆς 15 Νοεμβρίου ἀπεφασίσθη ὅπως τελεσθῶσι διεθνεῖς μουσικοὶ ἀγῶνες ἐν Ἀθήναις κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1892 καθ' ἣν ἐποχὴν συμπίπτουσιν οἱ ἀργυροῖ γάμοι τῶν Βασιλέων. Θὰ ὁρισθῶσι διάφορα βραβεῖα. Θὰ προσκληθῶσι δὲ καὶ αἱ μεγαλείτεραι Sociétés Chorales καὶ instrumentales τῆς Εὐρώπης. Ὡς ἀγωνοδίκαι ἐκλήθησαν διὰ κολακευτικῶν ἐπιστολῶν οἱ ἔξοχοι μουσικοὶ Counod Massenét καὶ Coldman, ἐπίτιμα μέλη τῆς Ἑταιρίας. Τὸ μεγαλείτερον Chorale τῶν Παρισίων ἡμιεπισήμως ἐγένετο γνωστὸν ὅτι θὰ λάβῃ μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας. Αἱ ἑορταὶ προμηνύονται ἐκτάκτως λαμπραί· πρὸς πλήρη δὲ ἐπιτυχίαν θὰ συντρέξῃ τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ δῆμος. Βραδύτερον θὰ κανονισθῶσι τὰ καθ' ἕκαστα, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων θὰ ἀνατεθῇ εἰς πολυμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων μελῶν τῆς κοινωνίας μας.—Μετ' ὀλίγον ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, τὸ ὁποῖον θὰ κατασκευασθῇ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Βασιλέως διὰ τῶν χρημάτων, ἅτινα κατὰ καιροὺς προσέφεραν αὐτῷ οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενεῖς, ὅπως τὰ διαθέσῃ ὑπὲρ ἐθνωφελοῦς τινος σκοποῦ.—Ὁ κ. Σονζόνιο ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ νέου μελοδράματος, ὁ φίλος Φρὶτς τοῦ μελοποιοῦ Μασκάνη ἀπέρριψε τὴν προσφορὰν ἓξ χιλιάδων λιρῶν, τὰς ὁποίας προσήνεγκον αὐτῷ ὅπως παραστήσωσι τὸ μελόδραμα ἐν Ἀγγλίᾳ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κὰν Σ. Λ. **Κ)πολιν**. Ἐλήφθησαν ἀμφότερα. Εὐχαριστοῦμεν.—Δημοσιεύονται.—Κον Μ. Γ. **Ἀθήνας**. Ἐλήφθη, ἀλλ' ὡς γνωστὸν δὲν δημοσιεύομεν ἔργα ἀνδρῶν.—Καν Σ. Ρ. **Μιτυλήνην**. Δημοσιευθήσεται εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Ὡς δοκίμιον εἶναι πολὺ καλόν.—Καν Μ. Μ. **Μεσολόγγιον**. Δρ. 10 ἐλήφθησαν. Ἀντίτυπα ἡμερολογίου ἀποστέλλονται πρὸς ὑμᾶς. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Καν Α. Ζ. **Βόλον**. Ἐλήφθη ἀντίτιμον 7 ἡμερολογ. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Καν Ρ. Ντ. **Ζάκυνθον**. Ἐλήφθη ὡς καὶ ἡ προγενεστέρα σας. Τὰ φύλλα νέας συνδρομητρίας ἀπεστάλησαν, εὐθὺς ἅμα τῇ ἐγγραφῇ. Μήπως ἡ διεύθυνσις ἦτο ἐσφαλμένη;—Καν Αἰ. Δ. **ειραιᾶ**. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ μεταβῆτε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μνηστῆρός σας ἄνευ τινὸς τῶν οἰκείων σας. Ἐὰν ὁ πατήρ του, ὡς λέγετε, ἀσθενεῖ καὶ γυνὴ δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ οἴκῳ, ἡ μήτηρ σας δύναται νὰ σᾶς ἀναπληρώσῃ.—Καν Ε. Π. Ζ. **Μέγα Κεσερλῆ**. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.—Καν Αἰ. Μ. **Ἀθήνας**. Ἐντελῶς ἀκατάλληλον.—Καν Π. Κ. **Ἀθήνας**. Ἐλήφθησαν. Δημοσιευθήσονται εὐχαρίστως ἐν τῷ ἡμερολογίῳ.—Καν Πρ. Α. Κρ. **Πάτρας**. Δρ. 16 ἀντίτιμον ὀκτὼ ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Κον. Δ. Κ. **Λευκάδα**. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη, ληφθέντος ἀντιτίμου συνδρομῆς καὶ δύο ἡμερολογίων.—Καν Αἰ. Α. **Σπέτσας**. Ἀμφότεραι αἱ ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν μετὰ δρ. 43, ἀντιτίμου μιᾶς συνδρομῆς καὶ 19 ἡμερολογίων. Θερμὴν εὐγνωμοσύνην δι' εὐγενῆ φροντίδα. — Κον Γ. Β. **Φιλιατρά**. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 16 ἐλήφθη. Νέαι συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Φύλλον τῆς κ. Λουπινᾶ δὲν διεκόπη. Ἡμερολόγια ἀποσταλήσονται ἅμα τῇ ἐκδόσει.—Καν Α. Λ. Λ. **Ροστόβι**. Σᾶς εἴχομεν γνωρίσει τοῦτο ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τῆς π. ἑ.—Κον Ι. Μπ. **Κάϊρον**. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 50. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ζητούμενον κατάλογον ἀποστέλλομεν προσεχῶς.—Κον Η. Γ. **Μανσούραν**. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 60. Εὐχαριστοῦμεν πολύ, πολύ. Κακῶς ἐνοήσατε. Γράφομεν.—Κον Ι. Λ. **Ἀλεξάνδρειαν**. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 96. Πολλὰς εὐχαριστίας.—Κον Π. Λ. **Πύργον**. Δρ. 16 δι' ἡμερολόγια ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν.—Καν Ε. Π. **Πύργον**. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Καθυστερεῖται ἡ συνδρομὴ τοῦ τρ. ἔ.—Πανοσ. Σ. Κ. ἀρχ. **Βενετίαν**. Φρ. χρ. 10 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας —Καν Σ. Λ. **Σπέτσας**. Ἐπιστολή σας μετ' ἀντιτίμου ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Ἴσως δὲν εἰδοποιήσατε ἐγκαίρως περὶ τῆς αὐτόσε μεταβάσεώς σας καὶ διὰ τοῦτο ἐπῆλθεν ἡ ἐν λόγῳ ἀταξία. Γνωρίσατέ μας ἐλλείποντας ἀριθμ. ὅπως ἐκ νέου ἀποστείλωμεν.—Κον Γ. Δ. Π. **Ἀμπελάκι Σαλαμῖνος**. Σᾶς στέλλομεν ἓν φύλλον, ὅπως ὁδηγηθῆτε περὶ τῶν ὅρων τῆς συνδρομῆς.—Καν Εὐ. Κ. Σ. **Φιλιατρά**. Δρ. 9 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. — Κ. Β. Π. Δ. **Ἰθάκην**. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Α. Β. **Κέρκυραν**. Ἐλήφθη. Γνωρίζομεν ἀπὸ σήμερον πρὸς τὰς κ. κ. ἀναγνωστρίας μας, ὅτι θὰ ἀπαντῶμε ιὰ τὴν λῆψιν ἀντιτίμων ἡμερολογίων μόνον εἰς τὰς ἀποστελλούσας μεγάλα ποσά, διότι δὲν θὰ ἤρκει ὁλόκληρος ἡ Ἐφημερίς μας διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν, ἐὰν ἀπηντῶμεν εἰς ὅσας ἀποστέλλουσιν ἀνὰ ἓν δίδραχμον. Ὅσαι στέλλουσιν ἐπὶ συστάσει ἐπιστολὰς ἂς ἡσυχῶσιν, διότι ὅλαι αἱ συστημέναι ἐπιστολαὶ ἔρχονται ἀσφαλῶς.— Καν Α. Σ. Σκλ. **Πάτρας**. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 22 ἐλήφθη. Συνδρομήτριαι ἡμερολογίων ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενῆ φροντίδα. Διὰ τὴν συνδρομὴν εἰς τὰς Θυγατέρας τοῦ Βασιλέως, θὰ γίνῃ ὡς ἐπιθυμεῖτε ἐν τῇ δημοσιεύσει τῶν ὀνομάτων.—Καν Ε. Μ. **Κέρκυραν**. Δρ. 10 ἐλήφθησαν. Ἐνεγράφητε εἰς τὴν Ἐφημ. τῶν Κυρ. ἧς ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶνε δρ 5 καὶ διὰ 2 ἡμέρ. δρ. 4 . . . Μία δρ. ὑπολείπεται εἰς τὴν διάθεσίν σας. — Κον Α. Μ. **Μιτυλήνην**. Ἐλήφθη εὐχαρίστως, καὶ δημοσιεύεται εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Συνδρομὴ ἐπίσης. Ἀπεστάλησαν ἤδη φύλλα μετὰ ἀποδείξεως τῇ δεσποινίδι Ρ. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενὲς πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ἔργου μας ἐνδιαφέρον. — Καν Α. Τσ. **Καβάλλαν**. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ὄχι μόνον δὲν εἶναι ὀλιγώτερα, ἀλλὰ καὶ μένουν εἰς τὴν διάθεσίν σας 90 λεπτ.—Κον Δ. Π. Μπ. **Κραΐοβαν**. Φρ. χρ. 8 ἐλήφθησαν διὰ 4 ἡμερολόγια. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1892

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Ἀληθὲς φιλολογικὸν ἐντρύφημα, ἐν ᾧ ἀντιπροσωπεύεται ἡ φιλολογικὴ πλειὰς τῶν τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας θεραπευόντων. Εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, παμμέγεθες λεύκωμα, ἐν ᾧ ἐν ἀδιαπτώτῳ ποικιλίᾳ ἐξελίσσεται ἡ παρ' ἡμῖν φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις.

Ἀντὶ πάσης ἄλλης συστάσεως ἀρκεῖ ἡ ἑπομένη παράθεσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνεργατῶν καὶ τῶν δημοσιευμάτων.

Σελίδες 500, πυκναί, κομψαί, καλλιτεχνικώταται. — **Συνεργάται 50,** οἱ διαπρεπέστεροι ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς ποιητῶν καὶ λογογράφων. — **Θέματα καὶ διατριβαὶ 100,** ποικίλης ἐκλογῆς, ἐπίκαιροι, πρωτότυποι, χρονογραφικῆς φύσεως καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος. — **Εἰκόνες 40,** ἀρίστης φωτοτυπικῆς τέχνης, φιλοτεχνηθεῖσαι ἐπίτηδες ἐν Λειψίᾳ καὶ Παρισίοις.

Τὸ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ εἶναι ἀναντιρρήτως σπάνιον καὶ πολύτιμον πνευματικὸν ἐντρύφημα. Διδάσκει, φαιδρύνει, ἠθογραφεῖ, ζωγραφίζει, τέρπει, ἐποικοδομεῖ, διεγείρει τὴν εὐθυμίαν, τὸν γέλωτα, τὴν σκέψιν, τὴν μελέτην, τὸ αἴσθημα, τὸ ἐνδιαφέρον.

Ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται εἰς τὰ γνωστὰ καταστήματα:

Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Γαλλὶς κυρία δυναμένη νὰ διδάξῃ πλὴν τῆς Γαλλικῆς καὶ φωνητικὴν μουσικὴν καὶ κλειδοκύμβαλον ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

Ἐνεθυμεῖτο δ' ἐν ταὐτῷ ἀσθενῆ θεραπευομένην εἰς τὸ ἐν λόγῳ κατάστημα, ἥτις ἐνῷ παρουσίαζε πάντα τὰ φαινόμενα στηθικῆς παθήσεως καὶ καρκίνου, αἴφνης ὑποβληθεῖσα εἰς θεραπείαν παρὰ τοῦ Charcot ἀπεδείχθη προσβεβλημένη ὑπὸ ἰσχυρᾶς νευροπαθείας.

Ὤ! βεβαίως, ἔλεγε μονολογῶν ὁ Κορβόλ. Ἡ Μαγδαληνὴ εἶναι νευροπαθής, καὶ ὁ μωρὸς ἐκεῖνος γέρων ἰατρὸς ὀπαδὸς τῆς παλαιᾶς σχολῆς δὲν θέλει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀσθένειαν ταύτην, ἐπειδὴ ἀποστρέφεται τὸν Charcot καὶ μισεῖ αὐτὸν διὰ τὸν θρίαμβόν του. Ἄλλως τε ἡ Μαγδαληνὴ προσεβλήθη ἤδη ὑπὸ καταληψίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς ἐπιστολῆς. Καταληψία! ἤτοι ἐντελὴς ἀπώλεια πάσης συναισθήσεως, λήθη μετὰ τὴν ἐξέγερσιν, καὶ τέλος ὑπνωτισμὸς ἤτοι ἐπιβολὴ ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεων ξένων ἐπὶ τῆς πασχούσης.

Παρακολουθῶν πυρετωδῶς τὴν ἀνάγνωσίν του, ἐπείθετο περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς βεβαιότητος τῶν φαινομένων τοῦ ὑπνωτισμοῦ, ἤτοι περὶ τῆς παθητικῆς ὑποταγῆς τοῦ ὑπνωτιζομένου εἰς πᾶσαν δοθεῖσαν αὐτῷ διαταγὴν καὶ τὴν πλήρη καὶ ἀπόλυτον τῆς θελήσεως αὐτοῦ ὑποδούλωσιν εἰς τὴν θέλησιν τρίτου. Ἐνεθυμεῖτο ὅτι ὁ διάσημος καθηγητὴς Gervais εἶχε κάμει ἐνώπιον τῶν μαθητῶν πείραμά τι ὑπνωτικὸν ἐπὶ νευροπαθοῦς γυναικός, ὅπερ εἶχε καταπτοήσει καὶ ἐκπλήξει πάντας τοὺς παρεστῶτας. Ἀφοῦ εἶχεν ἀποκοιμήσει ἀσθενῆ τινα ἤρξατο λέγων αὐτῇ τὰ ἑξῆς:

«Ἐνθυμεῖσθε ὅτι τῇ 3ῃ παρελθόντος Αὐγούστου, τὴν 2αν μ.μ. ὥραν ἐπανερχομένη εἰς τὴν οἰκίαν σας ἠκούσατε φωνάς. Ἐπλησιάσατε τότε πρὸς τὴν θύραν τοῦ δωματίου, ἐξ οὗ αἱ φωναὶ ἐκεῖναι ἐξεπέμποντο καὶ εἴδετε διὰ τῆς ὀπῆς, ὅτι εἷς γείτων σας ἐδολοφόνει νεάνιδα, πλέουσαν ἤδη εἰς τὸ αἷμά της».

Ἡ δυστυχὴς ἀσθενὴς εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ σπασμῶν. Τῇ ἐπέθηκεν ἐπίδεσμον ἐπὶ τοῦ στόματος λέγων: «Εἶδες τὰ πάντα καὶ ἐτρόμαξας τόσον, ὥστε δὲν ἐτόλμησας οὔτε νὰ καλέσῃς εἰς βοήθειαν. Ὅταν θὰ ἐξυπνήσῃς δὲν θὰ σκεφθῇς πλέον περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἥτις δὲν εἶναι ὄνειρον ἢ ὀπτασία, ἀλλ' ἀληθὴς πραγματικότης. Ἐὰν δὲ βραδύτερον ἡ Δικαιοσύνη σὲ ἐξετάσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, θὰ εἴπῃς τὴν ἀλήθειαν».

Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας ὁ ἰατρὸς ἀφύπνισε τὴν πάσχουσαν· μετὰ τρεῖς δ' ἡμέρας ἔστειλε πρὸς αὐτὴν φίλον του, παρουσιασθέντα ὡς ἀνακριτήν, ἵνα δῆθεν τὴν ἐξετάσῃ περὶ τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεως.

Ὡμολόγησε μετὰ πεποιθήσεως πᾶν ὅ,τι τῇ ἐπέβαλεν ὁ ἰατρὸς νὰ εἴπῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ὑπνωτισμοῦ. . . . .

Ὅταν ὁ Κορβὸλ ἀνέγνωσε τὰς σημειώσεις ταύτας, τὸ μέτωπόν του περιερρέετο ὑπὸ ἱδρῶτος, καὶ ψυχρὸν ῥῖγος διέτρεχε τὸ σῶμά του. Εἶναι τρομερόν, εἶπε μονολογῶν. Ἀλλὰ τίς οἶδεν ἐὰν εἰς τὰς γραμμὰς αὐτὰς δὲν κρύπτεται ἡ σωτηρία μου.

Καὶ ἀληθῶς ἡ θέσις του ἀπό τινος καιροῦ ἀπέβαινεν ἐπικίνδυνος, καὶ ἐπεζήτει ἐκ παντὸς τρόπου σανίδα σωτηρίας. Μετὰ τρεῖς μῆνας ἔληγεν ἡ προθεσμία, ἣν ὁ ἀτυχὴς Κερμαδὲκ ὀλίγας πρὸ τῆς αὐτοκτονίας του στιγμὰς τῷ εἶχε παραχωρήσει πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων, ἅτινα εἶχεν ὑπεξαιρέσει καὶ ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο ἡ προὶξ τῆς Μαγδαληνῆς.

Καὶ ναὶ μὲν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τριετὲς τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὁ Κορβὸλ εἶχε προσελκύσει εἰς ἑαυτὸν τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς κ. Κερμαδέκ, δὲν ἠγνόει ὅμως ὅτι ἡ ἀποκάλυψις τῆς αἰσχρᾶς πράξεώς του ἤθελε καταστρέψει ἀνεπιστρεπτεὶ πᾶν ὅ,τι οὗτος εἶχεν ἤδη μετὰ τόσης δεξιότητος οἰκοδομήσει· τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐγκλήματός του ἰδιοχείρως γεγραμμένην καὶ ὑπογεγραμμένην μὲ τὸ ὄνομά του κατεῖχεν ὁ συμβολαιογράφος Ἀρδουέν, καὶ ἤθελε τὴν ἐγχειρίσει εἰς τὴν κ. Κερμαδέκ, ἐὰν οὗτος μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης δὲν κατώρθου νὰ πληρώσῃ τὰ ὑπεξαιρεθέντα. Τὸ προσωπεῖόν του θὰ κατέπιπτε τότε καὶ οὐδεμία θεία ἢ ἀνθρωπίνη δύναμις ἠδύνατο νὰ τὸν σώσῃ ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν περιφρόνησιν τῶν κυριῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ κακουργοδικεῖον. Εἰς τὴν φυσικὴν τούτου καὶ ἐκείνων απο-

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Σάπων μαλακτικὸς καὶ λευκαντικὸς τοῦ δέρματος. Λαμβάνετε 100 δρ. καλὸν κρητικὸν σάπωνα καὶ ἰσοβαρῆ ποσότητα μέλιτος. Προσθέτετε 20 δρ. μοσχολίβανον καὶ 10 δρ. βόρακα. Ἀναμιγνύετε ὅλα ὁμοῦ ἐντὸς καθαροῦ ἰγδίου καὶ μετὰ ταῦτα θέτετε ἐντὸς φιάλης, ἣν σφραγίζετε, τοποθετεῖτε ὀρθὴν εἰς χύτραν, περιέχουσαν ὕδωρ ἣν ἀφήνετε νὰ βράσῃ, μέχρι διαλύσεως ἐντελῶς τοῦ περιεχομένου τῆς φιάλης (Bain-marie). Μετὰ ταῦτα περνᾶτε τὸ μίγμα διὰ καθαρᾶς σήτας καὶ χύνετε ἐντὸς χαρτίνων κυτίων. Ἅμα ξηρανθῇ ἀφαιρεῖτε τὸ κυτίον καὶ μεταχειρίζεσθε τὸν σάπωνα.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κουνουπίδια τηγανιτά. Βράσατε τὰ κουνουπίδια σας Χωρίσατε ἕκαστον κλόνον χωριστά, ἁλατίσατε. Κάμετε χηλὸν ἐκ γαλλικῆς φαρίνας καὶ ὕδατος ἢ ὡ οῦ, βυθίσατε ἐν αὐτῷ τὰ κουνουπίδιά σας καὶ τηγανίσατε εἰς πολὺ βούτυρον. Ἐὰν θέλετε, ξύετε τυρὸν καὶ ἐπιπάσσετε.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ "ΕΦΗΜ. ΚΥΡΙΩΝ,,

ΚΕΡΔΑΙΝΟΥΣΙ 200 ΑΡΙΘΜΟΙ

Ἐννοοῦσαι ὅτι πολυτιμότατον διὰ πᾶσαν μητέρα δῶρον εἶναι ἡ ἐπίτευξις ὑγιοῦς τῶν τέκνων της ἐκπαιδεύσεως, ἀφιεροῦμεν τὴν **1**ην δεκάδα τῶν κερδαινόντων ἀριθμῶν εἰς παροχὴν δικαιώματος ἐτησίας φοιτήσεως δωρεάν:

Πέντε μὲν θηλέων εἰς τὸ ἄριστον καὶ τελειότατον τῆς πόλεώς μας **παρθεναγωγεῖον** Σκορδέλη καὶ Σιμοπούλου.

Πέντε δὲ ἀρρένων εἰς τὸ **Λύκειον** τοῦ κ. Διοσκουρίδου, τὸ **τελειότατον** τῶν ἐν Ἀθήναις λειτουργούντων τοιούτων.

Οἱ μετὰ τοὺς **10** πρώτους **2** ἑπόμενοι ἀριθμοὶ κερδαίνουσιν ἕκαστος τὴν ἐν τοῖς ἄνω ἐκπαιδευτηρίοις παροχὴν ἐτησίας ὑποτροφίας ἑνὸς ἄρρενος καὶ μιᾶς κόρης μὲ τὸ ἥμισυ μόνον τῆς ὡρισμένης τιμῆς.

Οἱ τούτοις ἑπόμενοι ὀκτὼ κερδαίνουσιν ἀνὰ ἓν φόρεμα γυναικεῖον:

Ὁ **1**ος τούτων ἓν μαῦρον μεταξωτόν.
Ὁ **2**ος ἓν χρωματιστὸν μεταξωτόν.
Ὁ **3**ος ἓν φόρεμα χοροῦ.
Οἱ ἀμέσως *3* κατὰ σειρὰν ἀνὰ ἓν μάλλινον.
Οἱ ἕτεροι *2* ἀνὰ ἓν φόρεμα θέρους.
Ἡ **3**η δεκὰς ἀνὰ *1* ζεῦγος χειροκτίων.
Ἡ **4**η δεκὰς ἀνὰ ἡμίσειαν δωδεκάδα ρινομάκτρων μετὰ μονογράμματος.
Ἡ **5**η δεκὰς ἀνὰ *1* ζεῦγος καλλιτεχνικῆς πετσετοθήκης ἐκ μετάλου.
Ἡ **6**η δεκὰς ἀνὰ *1* ριπίδιον.
Ἡ **7**η δεκὰς ἀνὰ *1* πολυτελὲς κάτοπτρον τῆς χειρός.
Ἡ **8**η ἀνὰ μίαν μανδυλιοθήκην πεποικιλμένην.
Ἡ **9**η ἀνὰ *1* ἐκ χρυσοϋφάντου ὑφάσματος ἐπίστρωμα ἐπίπλου·
Ἡ **10**η ἀνὰ μίαν συνδρομὴν τῆς «Ἐφημερ. τῶν Κυριῶν».

Διὰ τοὺς λοιποὺς ἑκατὸν ἀριθμοὺς θὰ προσενεχθῶσι χρήσιμα καὶ ὡραῖα ἀντικείμενα.

Τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» θὰ ἐκτυπωθῇ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπὶ ὡραιοτέρου ἢ κατὰ τὰ λοιπὰ ἔτη χάρτου, θὰ εἶναι πολὺ ὀγκωδέστερον τῶν λοιπῶν ἐτῶν, μετὰ πλουσίου καὶ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου, θὰ εἶναι δὲ ὡραῖον δῶρον οὐ μόνον διὰ τὸ πλούσιον, χρήσιμον καὶ τερπνὸν τῆς ὕλης, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ λαμβάνουσα αὐτὸ δύναται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ κερδίσῃ καὶ ἓν ἐκ τῶν ἄνωθι ἀναφερομένων εἰδῶν.

Τιμὴ αὐτοῦ ὡρίσθη διὰ τὸ ἔτος τοῦτο δρ. **2** διὰ τὴν Ἑλλάδα, φρ. χρ. **2** διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ λάβωσιν ἠριθμημένα ἡμερολόγια καὶ μετάσχωσι τοῦ ἄνω λαχείου, δέον νὰ ἀποστείλωσιν ἀμέσως τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

Κόψιμον τεχνικότατον ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων ἀσπρορούχων· ραφὴ ἐπιτηδεία καὶ στερεά· τέχνη ἄριστη, ἐκ παντὸς εἴδους ἐνδυμάτων. Ζητεῖ οἰκίαν νὰ ἐργάζηται μισθοδοτουμένη εἴτε δι' ἡμερομισθίου, εἴτε κατὰ ἔνδυμα. Διεύθυνσις ὁδὸς Λεωχάρους, ἀριθ. 3.

Ὠὰ νωπότατα, σπιτικὰ καὶ ὡραῖοι λουκουμάδες πωλοῦνται ἐν τῷ γαλακτοπωλείῳ τοῦ κ. Γιαννέσου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους ἀρ. 5.

ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΣΤΙΝΗ
8. Ὁδὸς Ἑρμοῦ καὶ Νίκης 8.

Εἶναι τὸ μόνον μυροπωλεῖον, ὅπερ προμηθεύεται ἀρώματα, σάπωνας, μαλακτικὰς τοῦ δέρματος καὶ τῶν χειλέων σκευασίας, ὀρυζοκόνεις, ρευστὰ καὶ ἀλοιφὰς ἐξαλειφούσας τὰς ρυτίδας, κατ' εὐθεῖαν ἐκ Παρισίων.

Ἐντεῦθεν τὸ μυροπωλεῖον τοῦτο ἐξησφάλισε τὴν πελατείαν τῆς ἐκλεκτοτέρας παρ' ἡμῖν κοινωνίας, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης δὲ τῶν διαφόρων εἰδῶν καταναλώσεως, αἱ τιμαί του εἶναι λίαν συγκαταβατικαί.

στροφὴν πρὸς τὸν κλέπτην θὰ προσετίθετο καὶ ἡ φρίκη πρὸς τὸν πλαστογράφον καὶ συκοφάντην.

Ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τοῦ θανάτου τοῦ Κερμαδέκ, ὁ ταμίας του ἤρξατο ἐργαζόμενος λυσσωδῶς πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδων φρ. δι' ὧν καὶ μόνων ἠδύνατο νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸ ὄνειδος τοῦ κατέργου. Πρὸ δύο μόλις μηνῶν τὸ κατὰ τὸ τριετὲς τοῦτο διάστημα ἐκ διαφόρων χρηματιστικῶν ἐπιχειρήσεων προκύψαν κέρδος του ἀνήρχετο εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδας. Πλὴν φεῦ! Διὰ νεωτέρας ἐπιχειρήσεώς του ἀπώλεσε τὸ πᾶν. Ἐν ἤδη τῷ ὑπελείπετο καταφύγιον.

Νὰ φύγῃ μακράν! Νὰ δραπετεύσῃ εἰς Ἀμερικὴν! Νὰ θέσῃ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν Γαλλικῶν δικαστηρίων τὸν Ὠκεανόν. Πλὴν φεῦ! ἡ ἰδέα ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν σχεδίων του θὰ ἐπετύγχανε, ὅτι ἡ Μαγδαληνή, ἣν ἠγάπα ὡς παράφρων, θὰ ἀνῆκεν εἰς τὸν εὐτυχῆ ἐκεῖνον Δερός, ὃν τόσῳ δεξιῶς εἶχεν ἀπομακρύνει τῶν Καρμερέτ, τὸν καθίστα παράφρονα. Ὄχι· δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ φύγῃ, καίτοι ἐνόει καλῶς ὅτι πᾶσα ἡμέρα παρερχομένη ἦτο ἓν νέον βῆμα πρὸς τὴν ἄβυσσον.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἑσπέρας, καθ' ἣν εἶχεν ἀναγνώσει τὰς περὶ ὑπνωτισμοῦ γραμμὰς ἐκείνας, μετέβη εἰς τὰς Καρμερέτ, συλλαβὼν κατὰ τὸ φαινόμενον παράτολμόν τι σχέδιον. Ἡ ἡμέρα ἦτο ἐκ τῶν ὡραιοτέρων φθινοπωρινῶν· τὰ πτηνὰ ἔψαλλον ὡς κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα· ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο θερμὴ μὲ χλιαρότητα ἀρωματικοῦ λουτροῦ.

Ἡ Μαγδαληνὴ συνήντησεν αὐτὸν εἰς τὴν πρώτην συστάδα τῶν δένδρων τῆς ἐπαύλεως. Ποῦ πηγαίνετε, κύριε Κορβόλ; τὸν ἠρώτησε.

— Εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ δάσους, δεσποινίς, ἵνα ἐπιθεωρήσω τὴν γέφυραν, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην τοῦ δασοφύλακός σας ἀπειλεῖ πτῶσιν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

Θὰ σᾶς συνοδεύσω, ἀπήντησεν ἡ νεᾶνις. Ἡ τοποθεσία ἐκείνη εἶναι μαγικοῦ κάλλους, καὶ τὸ Κινεζικὸν περίπτερον παρέχει ποιητικώτατον ἄσυλον. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ μεταβῶ μόνη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου, διότι τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶναι ἐντελῶς ἔρημον καὶ ἀπομεμονωμένον. Ἤρχισα ἀκριβῶς πρὸ ἡμερῶν τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ ὡραίου ἐκείνου τοπείου, καὶ θὰ εἶμαι εὐτυχής, ἐὰν κατορθώσω νὰ τὴν φέρω εἰς πέρας.

Ὁ Κορβὸλ ἀπηύθυνε πρὸς τὴν νεάνιδα φιλοφρονήσεις θερμὰς ἐπὶ τῆς ὡραίας ἰδέας της, τοῦ νὰ ζωγραφήσῃ τὸ τοπεῖον ἐκεῖνο, ἐνῶ διὰ δραπέτιδος πυρετώδους βλέμματος ἐφαίνετο μεθυσκόμενος ἀπὸ τὴν γραφικωτάτην καὶ περιπαθῆ τῆς κόρης καλλονήν.

Συνδιαλεγόμενοι ἔφθασαν εἰς τὴν ἐν λόγῳ γέφυραν. Ἡ νεᾶνις εἰσῆλθεν εἰς τὸ περίπτερον, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Κορβόλ, ἤνοιξε τὴν χρωματοπινακίδα της καὶ τοποθετηθεῖσα πρὸ τοῦ ὀκρίβαντός της ἤρξατο ἐργαζομένη.

Ὁ Κορβὸλ ἐξήτασε τὸ ἔργον, τὸ ἔκρινε, τὸ ἐθαύμασε καὶ μετὰ ταῦτα ἐφάνη διατεθειμένος ν' ἀπομακρυνθῇ. Ἐξῆλθεν εἰς τὴν θύραν τοῦ περιπτέρου καὶ περιλαμβάνων διὰ τοῦ πυρέσσοντος βλέμματός του τὸ κενὸν ἐψιθύρισε. Κανεὶς δὲν φαίνεται, οὔτε ἀκούεται εἰς τὰ πέριξ. Ἐὰν ὅσα οἱ σοφοὶ τῆς ἰαπρικῆς, ποτὲ διδάσκαλοι μου, γράφουσιν εἶναι ἀληθῆ, ἡ κόρη αὕτη εἶναι νευροπαθής, ὑπόκειται δ' ἀναμφιβόλως εἰς ὑπνωτισμόν. Ἐὰν ἐδοκίμαζον νὰ ὑπνωτίσω αὐτήν, ἐὰν ..... καὶ οἱ ὀφθαλμοί του ἐγένοντο ἐρυθροῖ ὡς πληρωθέντες αἵματος, καὶ ἡ καρδία του ἔπαλλεν ἰσχυρῶς. Ἀλλ' ἐὰν τὴν ὑπνωτίσω θὰ εἶναι ἰδική μου διὰ παντός. Θὰ καταστῶ κύριος τῆς θελήσεως καὶ τῶν αἰσθημάτων της, καὶ ἡ μήτηρ της δὲν θὰ μοὶ ἀποποιηθῇ, ὅταν ἡ θυγάτηρ της τὸ θελήσῃ, τὴν χεῖρά της.

Μόνον ὑπὸ τοιούτους ὅρους δύναμαι νὰ σωθῶ. Διότι ἡ κ. Κερμαδὲκ δὲν θὰ καταγγείλῃ βεβαίως ποτὲ τὸν σύζυγον τῆς θυγατρός της ὡς κλέπτην καὶ καταχραστήν, ἀλλ' οὔτε πρὸς ἐκείνην, ἥτις θὰ εἶναι σύζυγός μου, θὰ εἴπῃ ποτέ τι.

Ἐμπρός, εἶπε, μὴ χάνωμεν καιρόν. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος τῆς σωτηρίας μου.

Ἐστράφη βραδέως πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ μέρος τῆς Μαγδαληνῆς. Αὕτη ἐργαζομένη δὲν ἐπρόσεξεν εἰς αὐτόν, ἢ καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος ἵστατο ὑπεράνω αὐτῆς καὶ ἐδύθιζε μετ' ἐπιμονῆς τὸ βλέμμα του εἰς τὸ ἰδικόν της.

Ἡ νεᾶνις ἔκλεισεν ἐπανειλημμένως τοὺς ὀφθαλμούς, ὡσεὶ ζητοῦσα νὰ ἀποφύγῃ τοῦ δεσπόζοντος αὐτὴν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην βλέμματος. Ὁ ἄθλιος ἐδιπλασίασε τὰς δυνάμεις του καὶ μὲ φωνὴν ἐπιτακτικὴν τῇ εἶπε: κοιμήσου.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Μαγδαληνῆς ἐκλείσθησαν, ἡ κεφαλή της ἔκλινε πρὸς τὸ στῆθός της, τὸ σῶμά της ἀπώλεσε τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἔπιπτε. . . .

(Ἀκολουθεῖ)